

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-145-10

Druk nr 3595
Warszawa, 10 listopada 2010 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy - Kodeks cywilny.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Sprawiedliwości.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Kodeks cywilny

Art. 1. W ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Art. 49. § 1. Urządzenia służące do doprowadzania lub odprowadzania płynów, pary, gazów, energii elektrycznej, urządzenia infrastruktury telekomunikacyjnej, a także urządzenia przeznaczone do prowadzenia ruchu kolejowego, urządzenia tras tramwajowych, transportu linowego, linii trolejbusowych oraz inne urządzenia podobne nie należą do części składowych nieruchomości, jeżeli wchodzą w skład przedsiębiorstwa.

§ 2. Urządzenia, o których mowa w § 1, wchodzą w skład przedsiębiorstwa, z chwilą gdy przedsiębiorca przyłączył je w sposób trwały do swojej sieci.

§ 3. Jeżeli koszty budowy urządzeń, o których mowa w § 1, poniósł przedsiębiorca, to urządzenia te stanowią jego własność, także po trwałym połączeniu z cudzą nieruchomością, a przed wejściem w skład przedsiębiorstwa.

§ 4. Jeżeli koszty budowy urządzeń, o których mowa

w § 1, poniósł właściciel nieruchomości, z którą trwale je połączono, może on żądać, aby przedsiębiorca nabył ich własność za odpowiednim wynagrodzeniem, jeżeli urządzenia te weszły w skład przedsiębiorstwa, chyba że w umowie strony postanowiły inaczej. Z żądaniem przeniesienia własności tych urządzeń może wystąpić także przedsiębiorca.

§ 5. Jeżeli koszty budowy urządzeń, o których mowa w § 1, poniosła inna osoba niż wymieniona w § 3 lub § 4, to urządzenia te stanowią jej własność także po trwałym połączeniu z cudzą nieruchomością. Osoba ta może żądać, aby przedsiębiorca nabył ich własność za odpowiednim wynagrodzeniem, jeżeli urządzenia te weszły w skład przedsiębiorstwa, chyba że w umowie strony postanowiły inaczej. Z żądaniem przeniesienia własności tych urządzeń może wystąpić także przedsiębiorca.

§ 6. Budynki i budowle służące wyłącznie do korzystania z urządzeń, o których mowa w § 1, wzniesione przez przedsiębiorcę na nieruchomości obciążonej służebnością przesyłu, stanowią jego własność. Własność tych budynków i budowli jest prawem związanym ze służebnością przesyłu.

§ 7. Jeżeli budynki i budowle, o których mowa w § 6, zostały wzniesione na nieruchomości obciążonej służebnością przesyłu przez jej właściciela lub inną osobę, właściciel nieruchomości może żądać, aby przedsiębiorca nabył ich własność za odpowiednim wynagrodzeniem, chyba że w umowie strony postanowiły inaczej. Z żądaniem

przeniesienia własności takich budynków i budowli może wystąpić także przedsiębiorca.”;

2) po art. 285 dodaje się art. 285¹ w brzmieniu:

„Art. 285¹. § 1. Służebność gruntową może ustanowić użytkownik wieczysty; obciąża ona prawo użytkownika wieczystego.

§ 2. Służebność gruntowa może być ustanowiona na rzecz użytkownika wieczystego.”;

3) w art. 305¹ dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Służebność przesyłu może mieć jedynie na celu zwiększenie użyteczności przedsiębiorstwa lub jego części.”;

4) w art. 305² dodaje się § 3 i 4 w brzmieniu:

„§ 3. Ustanowienie służebności przesyłu nastąpi z uwzględnieniem interesu społeczno-gospodarczego i uzasadnionego interesu właściciela nieruchomości, tak aby stanowiła jak najmniejsze obciążenie gruntów, na których urządzenia są lub mają być posadowione.

§ 4. Odpowiednie wynagrodzenie, o którym mowa w § 1 i 2, określa się uwzględniając wysokość wynagrodzeń ustalanych w drodze umowy za podobne obciążenia w zbliżonych okolicznościach, a w ich braku – obniżenie użyteczności lub wartości obciążonej nieruchomości.”;

5) w art. 305³ § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Służebność przesyłu wygasa najpóźniej wraz z zakończeniem likwidacji przedsiębiorcy.”.

Art. 2. § 1. Urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1 ustawy z dnia

23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.¹⁾), istniejące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, stanowią własność przedsiębiorcy, jeżeli poniósł koszty ich budowy. Jeżeli koszty te poniosła inna osoba i jest ich właścicielem, to może żądać, aby przedsiębiorca nabył ich własność za odpowiednim wynagrodzeniem, jeżeli urządzenia te weszły w skład przedsiębiorstwa, chyba że w umowie strony postanowiły inaczej. Z żądaniem przeniesienia własności tych urządzeń może wystąpić także przedsiębiorca.

§ 2. Własność budynków i budowli służących wyłącznie do korzystania z urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, wzniesionych na nieruchomości przed wejściem w życie niniejszej ustawy, może być przeniesiona przez właściciela nieruchomości na przedsiębiorcę w umowie o ustanowienie służebności przesyłu. Jeżeli koszty ich budowy poniósł przedsiębiorca, przeniesienie następuje nieodpłatnie. W braku porozumienia stronom przysługuje roszczenie o przeniesienie własności. Jeżeli ustanowienie służebności przesyłu następuje na podstawie orzeczenia sądowego, sąd orzeka jednocześnie o przeniesieniu na rzecz przedsiębiorcy własności takich budynków i budowli.

Art. 3. Do zasiedzenia służebności przesyłu wlicza się okres posiadania służebności, który przed wejściem w życie ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 116, poz. 731) uzasadniał nabycie służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783, z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 164, poz. 1166, z 2007 r. Nr 80, poz. 538, Nr 82, poz. 557 i Nr 181, poz. 1287, z 2008 r. Nr 116, poz. 731, Nr 163,

poz. 1012, Nr 220, poz. 1425 i 1431 i Nr 228, poz. 1506, z 2009 r. Nr 42, poz. 341, Nr 79, poz. 662 i Nr 131, poz. 1075 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 222 i Nr 155, poz. 1037.

04/11-kt

UZASADNIENIE

1. Ustawą z dnia 30 maja 2008 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 116, poz. 731) dokonano m.in. zmiany art. 49 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.), zwanej dalej „K.c.”, który reguluje status prawny tzw. urządzeń przesyłowych. Zasadniczym celem tej zmiany było stworzenie podstawy prawnej umożliwiającej uzyskanie przez przedsiębiorcę przesyłowego tytułu prawnego do korzystania z urządzeń, których koszty budowy poniosła inna osoba. Cel ten zrealizowano przez dodanie § 2 do art. 49 K.c. W przepisie tym przyjęto, że podstawowym instrumentem, który pozwala określić tytuł prawny do korzystania przez przedsiębiorcę z urządzeń sfinansowanych przez inną osobę – jest umowa zawarta między przedsiębiorcą a podmiotem, który poniósł koszty budowy urządzeń i ubiega się o przyłączenie do sieci. Strony umowy decydują o tytule prawnym, na podstawie którego przedsiębiorca będzie korzystał z takich urządzeń. Chodzi przede wszystkim o przeniesienie własności na warunkach uzgodnionych w umowie (odpłatnie lub nieodpłatnie); możliwe jest też ustanowienie innego tytułu prawnorzeczowego (użytkowanie) bądź obligacyjnego (najem, leasing). Przeniesienie własności urządzeń, które w świetle art. 49 K.c., należy uznać za rzeczy ruchome, lub określenie innego tytułu prawnego do korzystania z nich, następuje na rzecz przedsiębiorcy zdefiniowanego w art. 43¹ K.c. z tym, że z chwilą zawarcia umowy prawa do tych urządzeń stają się składnikiem przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55¹ K.c. W razie odmowy zawarcia takiej umowy przez przedsiębiorcę, osobie, która poniosła koszty budowy urządzeń i jest ich właścicielem, przysługuje roszczenie o nabycie własności tych urządzeń przez przedsiębiorcę za odpowiednim wynagrodzeniem. Odpowiednio takie roszczenie przysługuje przedsiębiorcy, jeżeli zawarcia umowy odmawia osoba, która poniosła koszty budowy urządzeń.

2. Pierwsze doświadczenia wynikające ze stosowania tego przepisu wskazują na konieczność jego uszczegółowienia. W praktyce występują bowiem bardzo zróżnicowane i złożone stany faktyczne, co do których zastosowanie art. 49 K.c. wywołuje wątpliwości.

W pierwszej kolejności należy rozważyć potrzebę rozszerzenia zakresu stosowania art. 49 § 1 K.c. w odniesieniu do urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej, urządzeń przeznaczonych do prowadzenia ruchu kolejowego, urządzeń tras tramwajowych i linii trolejbusowych. Zagadnienie to ma bardzo ważne znaczenie praktyczne z punktu widzenia

np. statusu prawnego różnych urządzeń infrastruktury miast i wsi w sensie podstawowych urządzeń nieodczynnych do prawidłowego funkcjonowania gospodarki komunalnej i terenów zabudowanych, w szczególności uzbrojenia terenów, komunikacji i transportu. Urządzenia te służą celom publicznym i są lokalizowane na nieruchomościach z reguły niebędących przedmiotem własności lub innego prawa rzeczowego eksploatującego je przedsiębiorstwa lub zakładu. Przykładem mogą być urządzenia służące do nadawania, odbioru lub transmisji sygnałów telekomunikacyjnych, tory i urządzenia trakcji tramwajowej lub trolejbusowej. W obowiązującym stanie prawnym brak jest przepisu określającego prawo do tego rodzaju urządzeń, wobec czego pytanie o dopuszczalność odpowiednio szerokiego rozumienia hipotezy art. 49 K.c. nabiera szczególnej wagi. Trudno bowiem byłoby uznać za prawidłową wykładnię, w wyniku której wchodzące np. w skład przedsiębiorstwa kanalizacyjnego studzienki kanalizacyjne i rury odprowadzające ścieki nie należą do części składowej gruntu, a urządzenia trakcji tramwajowej wchodzące w skład zakładu budżetowego miasta, mogłyby stanowić część składową gruntu (art. 48 K.c.). Wniosek taki prowadziłby do wyników niemożliwych do zaakceptowania z punktu widzenia prawidłowej wykładni. Problemu nie rozwiązuje użycie w treści art. 49 § 1 sformułowania „inne urządzenia podobne”, gdyż chodzi o podobieństwo do urządzeń przesyłowych. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zastosowano to określenie jedynie przy kwalifikowaniu urządzeń sieci telewizji kablowej jako urządzeń, o których stanowi art. 49 § 1 K.c. (por. wyroki SN z dnia 3 grudnia 1998 r. II CKN 216/98, Lex nr 82290 i z dnia 3 grudnia 2004 r. IV CK 347/04, dotychczas niepublikowany).

Zastosowanie art. 49 § 1 K.c. także do urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej, urządzeń przeznaczonych do prowadzenia ruchu kolejowego, urządzeń transportu linowego i linii trolejbusowych jest w pełni uzasadnione, skoro urządzenia służące do tego transportu z reguły nie są posadowione na gruntach stanowiących własność przedsiębiorców świadczących te usługi. Jednocześnie proponuje się utrzymać sformułowanie „inne urządzenia podobne”, co umożliwi niezbędną elastyczność przy wykładni tego przepisu.

3. W projektowanym art. 49 § 1 K.c. wymieniono urządzenia infrastruktury telekomunikacyjnej. Zgodnie z art. 2 ust. 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.), infrastruktura telekomunikacyjna to urządzenia telekomunikacyjne, oprócz telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, oraz w szczególności linie, kanalizacje kablowe, słupy, wieże, maszty, kable, przewody oraz osprzęt, wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji.

Telekomunikacja w ujęciu ogólnym jest jedną z najszybciej rozwijających się dziedzin, co przekłada się na dynamiczny rozwój infrastruktury telekomunikacyjnej. Rozszerzenie wskazanego w ustawie katalogu o urządzenia infrastruktury telekomunikacyjnej jest zatem uzasadnione z uwagi na prawidłowy rozwój rynku telekomunikacyjnego. Urządzenia telekomunikacyjne są lokalizowane na nieruchomościach z reguły niebędących przedmiotem własności lub innego prawa rzeczowego dostawcy usług telekomunikacyjnych. Przykładem mogą być np. linie, kanalizacje kablowe/słupy, wieże maszty czy też kable. Wskazanie w art. 49 § 1 K.c. urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej niewątpliwie zapobiegnie występującym problemom interpretacyjnym.

4. Proponuje się objęcie zakresem stosowania art. 49 § 1 K.c. urządzeń przeznaczonych do prowadzenia ruchu kolejowego. W art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. Nr 86, poz. 789, z późn. zm.) zawarta jest ustawowa definicja „linii kolejowej”. Zgodnie z tym przepisem przez linię kolejową należy rozumieć tory kolejowe wraz z zajętymi pod nie gruntami oraz przyległy pas gruntu, a także budynki, budowle i urządzenia przeznaczone do prowadzenia ruchu kolejowego, wraz z zajętymi pod nie gruntami. W ustawie tej zdefiniowano także „pas gruntu pod linię kolejową” – jako powierzchnię gruntu wykorzystywaną do budowy lub przebudowy linii kolejowej określoną w decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowych; „przyległy pas gruntu” – jako grunty wzdłuż linii kolejowych, usytuowane po obu ich stronach, przeznaczone do bezpośredniego prowadzenia szlaku kolejowego. W ustawie tej zdefiniowano także pojęcie „infrastruktury kolejowej” – jako linie kolejowe oraz inne budowle, budynki i urządzenia wraz z zajętymi pod nie gruntami, usytuowane na obszarze kolejowym, przeznaczone do zarządzania, obsługi przewozu osób i rzeczy, a także niezbędnego w tym celu majątku zarządcy infrastruktury.

Ze względu na to, że ustawowa definicja linii kolejowej zawarta w ustawie o transporcie kolejowym obejmuje nie tylko tory kolejowe, lecz również zajęty pod nie grunt oraz przyległy pas gruntu, nie jest możliwe odwołanie się w art. 49 § 1 K.c. do określenia „linii kolejowej”. Grunt zajęty pod torami nie może być uznany za „urządzenie”. W projektowanym przepisie posłużono się zatem określeniem „urządzenia przeznaczone do prowadzenia ruchu kolejowego”, co odpowiada przyjętej w art. 49 § 1 K.c. konwencji urządzenia rozumianego jako rodzaj mechanizmów lub zespół elementów służących do wykonywania określonych czynności. Przez urządzenia te należy więc rozumieć tory (szyny),

sygnalizatory, sieć trakcyjną, zwrotnice, sygnałowe trasy kablowe, sieć światłowodów, kabli teletechnicznych, jak również infrastrukturę punktową, np. maszty antenowe czy kontenery różnorodnych urządzeń przytorowych itp., a nie grunty zajęte pod torami. Dotyczy to także metra, do którego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o transporcie kolejowym.

Należy wskazać, że w wyniku uwłaszczenia PKP (obecnie PKP S.A.) grunty zajęte pod torami stały się przedmiotem użytkowania wieczystego tego podmiotu, a budynki i inne urządzenia znajdujące się na tych gruntach stały się z mocy prawa jego własnością (por. art. 34, 35, 37a ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. Nr 84, poz. 948, z późn. zm.). W tej sytuacji, zgodnie z art. 235 § 2 K.c., przysługująca wieczystemu użytkownikowi własność budynków i urządzeń na użytkowanym gruncie jest prawem związanym z użytkowaniem wieczystym. Zatem w tych przypadkach własność urządzeń linii kolejowych jest prawem związanym z użytkowaniem wieczystym gruntów, a więc urządzenia te nie stanowią części składowej gruntu, a co za tym idzie art. 49 § 1 K.c. nie znajdzie zastosowania.

5. Ustawa o transporcie kolejowym nie obejmuje urządzeń tras tramwajowych oraz urządzeń transportu linowego (art. 3); nie dotyczy też – co oczywiste – urządzeń linii trolejbusowych. Z tego względu w projektowanym art. 49 § 1 K.c. wymieniono także te urządzenia.

Nie posłużono się pojęciem „urządzenia linii tramwajowych”, albowiem pojęcie „urządzenia tras tramwajowych” pełniej definiuje infrastrukturę tramwajową, pozwalając na uwzględnienie jej wszystkich elementów, takich jak szyny, podkłady, kable.

Jeżeli chodzi o urządzenia transportu linowego, należy wskazać, że w § 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 11 grudnia 2003 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla kolei linowych przeznaczonych do przewozu osób (Dz. U. z 2004 r. Nr 15, poz. 130), wydanym na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360, z późn. zm.), przez koleje linowe rozumie się zespół urządzeń przeznaczonych do przewozu osób przy użyciu pojazdów lub urządzeń wyciągowych, w których przemieszczanie odbywa się za pomocą lin usytuowanych wzdłuż toru jazdy. Kolejami linowymi są: koleje linowo – terenowe, w których pojazd osadzony jest na kołach lub na innych urządzeniach podtrzymujących, a do przemieszczania go na całej trasie lub części trasy służy jedna lub więcej lin; urządzeniami tymi są również urządzenia

holowane w górę za pomocą lin, które przy przemieszczaniu w dół mogą poruszać się samodzielnie po własnym torze; koleje napowietrzne, w których kabiny na całej trasie lub na części trasy są przemieszczane za pomocą jednej lub więcej lin nośnych, w tym również koleje gondolowe i koleje krzeselkowe; wyciągi, w których użytkownicy są przemieszczani za pomocą liny lub innego nośnika. W rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 10 września 1998 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle kolejowe i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 151, poz. 987) wydanym na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, w § 3 pkt 4 definicją kolei niekonwencjonalnych objęto te wszystkie koleje, w których ruch pojazdu kolejowego jest niekonwencjonalny, a w szczególności koleje: linowe, linowo-terenowe, magnetyczne. Rozdział 2 tego rozporządzenia poświęcony został kolejom linowym. Zgodnie z § 133 kolej linowa stanowi zespół powiązanych technicznie i technologicznie obiektów budowlanych i urządzeń służących do przewozu osób w pojazdach przemieszczających się po torze linowym przebiegającym ponad terenem. Koleje linowe dzielą się na: wahadłowe i okrężne, tj. gondolowe (kabinowe) i krzeselkowe; linowo – terenowe. Przepis § 136 ww. rozporządzenia stanowi, że kolej szynowa, w której ruch pojazdu wywołany jest liną napędową, stanowi kolej linowo – terenową. Nawierzchnia drogi kolei linowo – terenowej powinna odpowiadać warunkom określonym dla nawierzchni kolei szynowej, przy czym w celu przeciwdziałania pełzaniu szyn konieczne jest odpowiednie przytwierdzenie szyn do podkładów. Z powyższych aktów normatywnych wynika zatem, że kolej linowo – terenowa, jako swoista forma kolei linowej, stanowi urządzenia transportu linowego.

6. W § 2 art. 49 K.c. wyjaśniono co oznacza użyte w § 1 sformułowanie „jeżeli wchodzi w skład przedsiębiorstwa”. Przyjęto tu wykładnię Trybunału Konstytucyjnego zawartą w uchwale z dnia 4 grudnia 1991 r. W 4/91 (OTK 1991, nr 1, poz. 21) oraz Sądu Najwyższego zawartą w uchwale 7 sędziów z dnia 8 marca 2006 r. III CZP 105/05 (OSNC 2006, nr 10, poz. 159), powszechnie aprobowaną. W obydwu uchwałach podkreśla się element trwałego (a nie chwilowego, tymczasowego) połączenia.

7. Proponowana treść art. 49 § 3, 4 i 5 K.c. dotyczy szczegółowego uregulowania statusu prawnego urządzeń, o których stanowi art. 49 § 1 K.c., w szczególności w aspekcie ich własności. Prawidłowe rozstrzygnięcie tego zagadnienia wymaga przede wszystkim określenia statusu prawnego tych urządzeń w świetle prawa rzeczowego.

Urządzenie jest niewątpliwie rzeczą ruchomą, która połączona w sposób trwały z nieruchomością (z reguły niebędącą własnością przedsiębiorcy) uzyskuje status części składowej nieruchomości z mocy art. 191 K.c. Dotyczy to okresu między ich wybudowaniem (posadowieniem) a chwilą, gdy „wchodzą w skład przedsiębiorstwa”. Pojęcie „wejście w skład przedsiębiorstwa” oznacza – zgodnie z uchwałą Trybunału Konstytucyjnego z dnia 4 grudnia 1991 r. W 4/91 (OTK nr 1 z 1991, poz. 22) oraz uchwałą (7) Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2006 r. III CZP 105/05 (OSNC 2006, nr 10, poz. 159) – faktyczne (fizyczne) przyłączenie urządzenia do sieci. To stanowisko nie jest obecnie kwestionowane, jak również panuje zgoda co do tego, że sformułowanie „wchodzą w skład przedsiębiorstwa” nie oznacza, że przedsiębiorcy przysługuje względem urządzeń prawo własności. Przeciwnie, urządzenie które wchodzi w skład przedsiębiorstwa uzyskuje ponownie status rzeczy ruchomej. Status prawny tej rzeczy ruchomej wzbudzał wątpliwości. Sąd Najwyższy w powołanej uchwale przyjął, że jeżeli urządzenia są tak ściśle fizycznie i funkcjonalnie powiązane z instalacją, że ich odłączenie uniemożliwia jej prawidłowe funkcjonowanie, to wówczas urządzenia te stają się częścią składową instalacji, a tym samym własność urządzenia przechodzi na przedsiębiorcę jako właściciela instalacji będącej składnikiem sieci. Pogląd ten sformułowano przed nowelizacją art. 49 K.c. Wydaje się, że pogląd ten trudno obronić na tle obecnego brzmienia art. 49 K.c. z następujących powodów:

- w przepisie tym według obecnej treści występuje pojęcie „urządzenie” i „sieć”, przy czym sieć jest niewątpliwie – z jurydycznego punktu widzenia – zbiorem rzeczy. Oznacza to z jednej strony, że nie sposób konstruować określenia „część składowa zbioru rzeczy”, z drugiej zaś strony zbiór rzeczy mogą tworzyć rzeczy ruchome należące do różnych podmiotów,

- wskazane przez Sąd Najwyższy kryterium uznania, że urządzenie jest częścią składową instalacji, tj. gdy odłączenie uniemożliwia prawidłowe funkcjonowanie instalacji należącej do sieci, jest nieprzydatne z praktycznego punktu widzenia. Można bowiem twierdzić, że jeżeli odłączenie urządzenia spowoduje wadliwą pracę lub brak pracy innych urządzeń wchodzących w skład sieci, wówczas należy przyjąć, że doszło do zakłócenia w funkcjonowaniu sieci. W konsekwencji można dojść do wniosku, że niemal każde urządzenie jest częścią składową instalacji, ponieważ jego odłączenie wpływa niekorzystnie na funkcjonowanie sieci,

- problemu nie rozwiązuje także odwołanie się do art. 193 K.c. (połączenia rzeczy ruchomych). Wcale nie jest bowiem oczywiste, że wartość instalacji, do której przyłączone

jest urządzenie, będzie zawsze większa od wartości urządzenia. W takim przypadku powstanie współwłasność.

8. Dotychczasowa treść art. 49 § 2 K.c. wiąże własność urządzenia z poniesieniem kosztów jego budowy. Taka formuła okazała się jednak niewystarczająca dla rozstrzygnięcia kwestii własności urządzeń, których koszty budowy mogli ponieść odpowiednio:

- przedsiębiorca albo
- właściciel nieruchomości, albo
- inna osoba.

Wątpliwości – z punktu widzenia uregulowań prawa rzeczowego – związane są z tym, że przed posadowieniem na gruncie urządzenie jest rzeczą ruchomą i niewątpliwie jest własnością osoby, która poniosła koszty jego budowy. Z chwilą trwałego połączenia z gruntem urządzenie uzyskuje status części składowej nieruchomości i z mocy art. 191 K.c. staje się własnością właściciela nieruchomości. Status części składowej nieruchomości urządzenie traci – na podstawie art. 49 § 1 K.c. – z chwilą, gdy wchodzi w skład przedsiębiorstwa, czyli z chwilą trwałego, fizycznego połączenia urządzenia z siecią. Art. 49 § 2 K.c. nie wskazuje podstawy prawnej, która uzasadnia „odzyskanie” własności urządzenia, które ponownie staje się rzeczą ruchomą przez podmiot, który poniósł koszty jego budowy.

Rozstrzygając te kwestie proponuje się jednoznacznie uregulować:

- własność urządzeń sfinansowanych przez przedsiębiorcę, przyjmując – na zasadzie wyjątku od art. 191 K.c. – że urządzenia te pozostają własnością przedsiębiorcy, także po trwałym połączeniu ich z cudzą nieruchomością, a przed przyłączeniem ich do swojej sieci; po przyłączeniu do sieci urządzenia te – z mocy art. 49 § 1 K.c. – nie są częścią składową gruntu (art. 49 § 3 K.c.),
- własność urządzeń, których koszty budowy poniósł właściciel nieruchomości, z którą trwale je połączono, przyjmując, że z chwilą gdy weszły w skład przedsiębiorstwa straciły status części składowej nieruchomości (art. 49 § 1 K.c.), są rzeczą ruchomą, którą sfinansował właściciel nieruchomości, a więc może on żądać, aby ich własność nabył przedsiębiorca, chyba że na podstawie umowy

strony określiły inny tytuł prawny do korzystania z urządzeń przez przedsiębiorcę (art. 49 § 4),

- własność urządzeń, których koszty budowy poniosła inna osoba niż przedsiębiorca, względnie właściciel nieruchomości, przyjmując, że – w drodze wyjątku od art. 191 K.c. – pozostają one własnością tej osoby, mimo trwałego połączenia z cudzą nieruchomością; osoba ta może w drodze umowy lub rozszczenia o zawarcie umowy przenieść własność na przedsiębiorcę; strony mogą też ustalić umownie inny tytuł prawny do korzystania z tych urządzeń przez przedsiębiorcę (art. 49 § 5).

Te reguły działają na przyszłość. Odnośnie do urządzeń, które istnieją w dniu wejścia w życie ustawy, proponuje się w art. 2 § 1 ustawy przesądzić, że urządzenia, których koszty budowy poniósł przedsiębiorca, są jego własnością, natomiast gdy koszty poniosła inna osoba, to może ona żądać nabycia ich własności przez przedsiębiorcę, chyba że w umowie strony postanowiły inaczej. Należy przy tym zwrócić uwagę, że w przepisie tym chodzi o urządzenia, które weszły już w skład przedsiębiorstwa, a więc mają status rzeczy ruchomych (z mocy art. 49 § 1 K.c. straciły status części składowych nieruchomości).

9. Odrębną regulację proponuje się w odniesieniu do budynków i budowli, które służą wyłącznie do korzystania z urządzeń określonych w art. 49 § 1 K.c.

Wstępnie należy zauważyć, że Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 7 listopada 2006 r. SK 42/05 (Dz. U. Nr 206, poz. 1521) przyjął, że pojęcie „urządzenia” może obejmować budynki tworzące z zamieszczonymi w nich mechanizmami i przyrządami jedną całość, co jednak wymaga każdorazowo rozważenia w okolicznościach konkretnej sprawy. Podobny pogląd wypowiedział Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 czerwca 2004 r. II CK 359/03 (LexPolonica 38955), podkreślając także, że zależy to od okoliczności faktycznych sprawy. Uznać należy, że takie indywidualne rozstrzygnięcia nie rozwiązują problemu w sposób generalny. Wychodząc z tych założeń, proponuje się uregulować problem budynków i budowli służących wyłącznie do korzystania z urządzeń, o których stanowi art. 49 § 1 K.c. (np. budynki stacji transformatorów) odrębnie. U podstaw tej propozycji legły następujące założenia:

- uregulowania proponowane w art. 49 § 6 i 7 K.c. mają działać jedynie na przyszłość. Zgodnie z art. 305¹ K.c. przedsiębiorca, który zamierza wybudować nowe

urządzenia powinien uprzednio uzyskać tytuł prawny dla gruntu, w szczególności służebność przesyłu. Służebność tę może uzyskać przez zawarcie umowy lub w drodze orzeczenia sądowego. Jeżeli następnie na tej nieruchomości obciążonej służebnością przesyłu przedsiębiorca wzniesie budynki lub budowle służące wyłącznie do korzystania z urządzeń z art. 49 § 1 K.c., to – na zasadzie wyjątku od reguły *superficio solo cedit* – budynki te lub budowle stanowią jego własność. Przy czym, własność tych budynków i budowli jest prawem związanym ze służebnością przesyłu – dzieli los prawny służebności przesyłu. Zatem wygaśnięcie tej służebności spowoduje automatycznie utratę prawa własności budynków i budowli, a jej zbycie będzie odnosić się także do budynków i budowli posadowionych na nieruchomości obciążonej służebnością przesyłu. Jeżeli budynki i budowle na nieruchomości obciążonej służebnością wzniesie właściciel nieruchomości lub inna osoba, to właściciel nieruchomości może żądać, aby przedsiębiorca nabył ich własność za wynagrodzeniem. Należy zauważyć, że jeżeli budynek wzniosła osoba na cudzym gruncie, to ma roszczenia o zwrot nakładów do właściciela nieruchomości,

– w odniesieniu do budynków i budowli służących do wyłącznego korzystania z urządzeń, o których stanowi art. 49 § 1 K.c., wzniesionych przed wejściem w życie ustawy, proponuje się (art. 2 § 2) uregulowanie ich własności w umowie o ustanowienie służebności przesyłu względnie w postanowieniu sądowym o ustanowieniu tej służebności.

Art. 2 § 2 projektu ustawy ma charakter przepisu przejściowego. Znajduje zastosowanie wyłącznie do tych budynków i budowli, których własność nie została przeniesiona na przedsiębiorcę przed wejściem w życie projektowanej nowelizacji. Zatem nie obejmuje budynków i budowli, służących wyłącznie do korzystania z urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1 K.c., które zostały przeniesione na własność przedsiębiorcy przed wejściem w życie nowelizacji ustawy.

Roszczenia określone w tym przepisie nie będą dotyczyć budynków i budowli służących do korzystania z urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1 K.c., które zostały przeniesione na własność przedsiębiorcy jako odrębny od gruntu przedmiot obrotu przed wejściem w życie projektowanej nowelizacji.

10. W praktyce pojawiła się wątpliwość, czy służebność gruntową może ustanowić użytkownik wieczysty. Ten sam problem dotyczy służebności przesyłu, do której – na podstawie art. 305⁴ K.c. – stosuje się odpowiednio przepisy o służebności gruntowej.

Projektowana treść art. 285¹ K.c. ma przesądzić, że służebność gruntową może – na prawie użytkownika wieczystego – ustanowić użytkownik wieczysty. Służebność taka może być także ustanowiona na jego rzecz. Obciąża ona prawo użytkownika wieczystego.

11. Ustawa o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 116, poz. 731), która weszła w życie z dniem 3 sierpnia 2008 r., wprowadziła do polskiego systemu prawnego trzeci – obok służebności gruntowych i służebności osobistych – rodzaj służebności, tj. służebność przesyłu (art. 305¹ – 305⁴ K.c.). Na to, że jest to trzeci rodzaj służebności wskazuje nie tylko brzmienie art. 305⁴ K.c. (zgodnie z którym do służebności przesyłu stosuje się odpowiednio przepisy o służebnościach gruntowych), ale także układ przestrzenny ustawy – dział III Księgi drugiej K.c., który został podzielony na trzy rozdziały: rozdział I. Służebności gruntowe; rozdział II. Służebności osobiste; rozdział III. Służebność przesyłu. Nie ulega zatem wątpliwości, że służebność przesyłu nie jest ani służebnością gruntową, ani służebnością osobistą, lecz stanowi odrębny od nich rodzaj służebności.

Praktyka sygnalizuje potrzebę uzupełnienia przepisów dotyczących służebności przesyłu. W szczególności wskazuje się na następujące kwestie:

- określenie celu ustanowienia służebności przesyłu,
- sprecyzowanie kryteriów, jakie sąd winien mieć na uwadze przy ustanawianiu służebności przesyłu,
- określenie kryteriów ustalenia wysokości wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu,
- rozstrzygnięcie zagadnienia zaliczalności dotychczasowego posiadania służebności do okresu wymaganego przy nabyciu służebności przesyłu w drodze zasiedzenia.

Postulaty te należy uznać za uzasadnione. W celu ich zrealizowania proponuje się wprowadzić następujące uregulowania:

- w art. 285 § 2 K.c. ustawodawca – regulując służebność gruntową – wyraźnie wskazał, że jedynym celem ustanowienia tej służebności jest zwiększenie użyteczności nieruchomości władnącej lub jej oznaczonej części. Takie określenie celu służebności przesyłu nie jest możliwe, gdyż nie występuje tu nieruchomość władnąca. Służebność przesyłu ustanawia się na rzecz przedsiębiorcy (art. 305¹ K.c.). Uzasadnione jest więc

przyjęcie, że jedynym celem ustanowienia służebności przesyłu jest zwiększenie użyteczności przedsiębiorstwa lub jego części (art. 305¹ § 2 K.c.),

– ustawodawca regulując sądowe ustanowienie służebności drogi koniecznej wskazał kryteria, jakie muszą być uwzględniane przy wytyczaniu drogi koniecznej (art. 145 § 2 K.c.). Wskazano, aby podobne kryteria uregulować w odniesieniu do przymusowego ustanawiania służebności przesyłu. Taką propozycję zawiera art. 305² § 3 K.c. Wskazano w nim, że ustanowienie służebności przesyłu nastąpi z uwzględnieniem interesu społeczno – gospodarczego i uzasadnionego interesu właściciela nieruchomości, tak aby stanowiła jak najmniejsze obciążenie gruntów, na których urządzenia są lub mają być posadowione. Należy wskazać, że ustanowienie służebności przesyłu może dotyczyć zarówno takich stanów faktycznych, gdy urządzenia przesyłowe już istnieją, jak również, gdy przedsiębiorca urządzenia te zamierza dopiero wybudować w przyszłości,

– przedsiębiorcy przesyłowi zgłaszają postulat, aby kodeksowa regulacja służebności przesyłu zawierała jednolite zasady obliczania wynagrodzenia za ustanowienie tej służebności. Pełne uwzględnienie tego postulatu nie jest możliwe. Z jednej strony przy umownym ustanowieniu służebności przesyłu określenie wysokości wynagrodzenia musi być pozostawione woli stron, z drugiej – Kodeks cywilny w kilku przepisach operuje określeniem „wynagrodzenia” lub „stosownego wynagrodzenia”, nie wskazuje jednak kryteriów jego obliczania (por. np. art. 145 § 1, 224, 151, 231 K.c. i inne). Uzasadnionym wydaje się natomiast wskazanie takich kryteriów sądowi, który ustanawia służebność przesyłu. Taką propozycję zawiera art. 305² § 4 K.c. Odwołanie się do cen występujących w obrocie stanowi także podstawowe kryterium (wykształtowane w praktyce orzeczniczej) ustalania wynagrodzenia za ustanowienie drogi koniecznej. Natomiast kryteria szczególne, takie jak zwiększenie wartości nieruchomości władnącej, obniżenie wartości nieruchomości służebnej, straty poniesione przez właściciela nieruchomości obciążonej wchodzi w rachubę dopiero jako kryteria pomocnicze,

– w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2008 r. III CZP 89/08 (dotychczas niepublikowanej) wyjaśniono, że „przed ustawowym uregulowaniem służebności przesyłu (art. 305¹ – 305⁴) dopuszczalne było nabycie w drodze zasiedzenia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorstwa”. To stanowisko daje podstawę do przyjęcia, że okres posiadania służebności, o treści odpowiadającej służebności przesyłu (art. 352 K.c.), jaki upłynął przed dniem 3 sierpnia 2008 r., zalicza się do okresu prowadzącego do nabycia służebności przesyłu przez zasiedzenie.

12. Zagadnienia prawne związane z koniecznością korzystania przez przedsiębiorców przesyłowych z urządzeń służących do doprowadzenia i odprowadzenia wody, pary gazów, energii elektrycznej itp. są bardzo złożone, a jednocześnie mają charakter quasi – publiczny, z drugiej zaś strony urządzenia te z reguły znajdują się na nieruchomościach, które nie są własnością przedsiębiorców przesyłowych.

W poprzednich warunkach ustrojowych nie przywiązywano wagi do tego, że przedsiębiorcy przesyłowi korzystają z cudzych nieruchomości. W konsekwencji przedsiębiorcy przesyłowi w znikomym zakresie dysponują tytułem prawnym do korzystania z nieruchomości stanowiących własność innych podmiotów. Na tym tle powstaje obecnie wiele sporów, które coraz liczniej trafiają do sądów. Dotyczy to również statusu prawnego samych urządzeń, których koszty budowy niejednokrotnie ponieśli sami odbiorcy dóbr czy usług. Z tego względu ustawą z dnia 30 maja 2008 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 116, poz. 731), która obowiązuje od 3 sierpnia 2008 r. wprowadzono rozwiązania prawne, które w sposób racjonalny i zgodny z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej godzą interesy przedsiębiorców przesyłowych i właścicieli nieruchomości oraz osób, które poniosły koszty budowy urządzeń. Rozwiązania zawarte w tej ustawie, jako ustawie nowelizującej Kodeks cywilny, z natury swej miały charakter regulacji ogólnych. Doświadczenia związane ze stosowaniem tych przepisów wskazują jednak, że na tle bardzo złożonych stanów faktycznych i prawnych niezbędne jest sięgnięcie do regulacji bardziej szczegółowych, które będą stanowić podstawę normatywną do rozstrzygnięcia pojawiających się wątpliwości i rozbieżnych interpretacji. Doniosłość społeczna i gospodarcza tych zagadnień uzasadnia więc potrzebę nowelizacji przepisów, mimo że okres ich obowiązywania nie jest zbyt długi. Przedkładany projekt nie zmienia podstawowych założeń ustawy z dnia 30 maja 2008 r., lecz uszczegóławia obowiązujące rozwiązania tak, aby ich stosowanie nie nastęczało w praktyce trudności.

Materia objęta przedmiotowym projektem nie jest objęta prawem Unii Europejskiej.

Projektowana regulacja nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Zgodnie z wymogami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt ustawy został zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości. Zainteresowanie

pracami nad projektem zgłosiły dwa podmioty: Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej w Poznaniu – w dniu 5 lutego 2010 r. oraz Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ–SYSTEM S.A. w Warszawie – w dniu 17 marca 2010 r.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Cel wprowadzenia ustawy

Projektowana nowelizacja nie zmienia podstawowych założeń ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 116, poz. 731), lecz uszczegóławia obowiązujące rozwiązania.

Celem projektowanej nowelizacji jest wprowadzenie regulacji, które będą stanowić podstawę normatywną rozstrzygnięcia zagadnień prawnych, powstających na tle złożonych stanów faktycznych, związanych z koniecznością korzystania przez przedsiębiorców przesyłowych z urządzeń przesyłowych, służących do doprowadzenia i odprowadzenia wody, pary gazów, energii elektrycznej, urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej, urządzeń przeznaczonych do prowadzenia ruchu kolejowego, urządzenia tras tramwajowych, transportu linowego, linii trolejbusowych oraz innych urządzeń podobnych – w celu usunięcia występujących w praktyce wątpliwości interpretacyjnych.

2. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje ustawa

Projekt dotyczy przedsiębiorców wykonujących działalność związaną z wykorzystaniem urządzeń przesyłowych, właścicieli nieruchomości, na których urządzenia takie są posadowione oraz osób, które poniosły koszty budowy urządzeń przesyłowych.

3. Konsultacje

W ramach konsultacji społecznych projekt ustawy został przedłożony do zaopiniowania Sądowi Najwyższemu, Krajowej Radzie Sądownictwa, Naczelnej Radzie Adwokackiej, Krajowej Radzie Radców Prawnych, Krajowej Radzie Notarialnej oraz Stowarzyszeniu Sędziów Polskich „Iustitia”.

Projekt został również przedstawiony następującym organizacjom przedsiębiorców: Izbie Gospodarczej „Wodociągi Polskie”, Izbie Gospodarczej „Ciepłownictwo Polskie”, Izbie Gospodarczej Energetyki i Ochrony Środowiska, Izbie Gospodarczej Gazownictwa, Polskiej Izbie Paliw Płynnych, Izbie Gospodarczej Transportu Lądowego, Polskiej Izbie Informatyki i Telekomunikacji, Izbie Gospodarczej Komunikacji Miejskiej, Polskiej Izbie Komunikacji

Elektronicznej, Krajowej Izbie Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”.

Uwagi do projektu zgłosiły Krajowa Rada Notarialna, Krajowa Rada Radców Prawnych oraz następujące organizacje przedsiębiorców: Izba Gospodarcza „Ciepłownictwo Polskie”, Izba Gospodarcza Gazownictwa, Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, Izba Gospodarcza Komunikacji Miejskiej, Polska Izba Komunikacji Elektronicznej, Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji.

Uwzględniono uwagę Krajowej Rady Notarialnej oraz Izby Gospodarczej „Ciepłownictwo Polskie” wskazującą na potrzebę wyraźnego uregulowania w projektowanym art. 285¹ K.c., czy służebność gruntowa ustanawiana jest na nieruchomości, czy na prawie użytkowania wieczystego. W konsekwencji w przepisie tym wskazano, że służebność gruntowa obciąża prawo użytkowania wieczystego.

Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji oraz Polska Izba Komunikacji Elektronicznej zwróciły uwagę na potrzebę wyszczególnienia w projektowanym art. 49 § 1 K.c. urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej. W związku z tym katalog urządzeń przesyłowych wymienionych w omawianym przepisie poszerzono o kategorię urządzeń przesyłowych, którą stanowią urządzenia infrastruktury telekomunikacyjnej.

Polska Izba Komunikacji Elektronicznej wskazała także na konieczność doprecyzowania projektowanego art. 305² § 3 K.c., określającego kryteria ustanowienia służebności przesyłu, przez wprowadzenie (tak jak w przypadku ustanawiania drogi koniecznej) obowiązku uwzględnienia interesu społeczno-gospodarczego. W konsekwencji proponowany przepis wymienia także wskazane kryterium.

Uwzględniono uwagę Izby Gospodarczej Komunikacji Miejskiej dotyczącą projektowanego art. 49 § 1 K.c. – pojęcie „urządzenia linii tramwajowych” zastąpiono pojęciem „urządzenia tras tramwajowych”, co powala na uwzględnienie wszystkich elementów infrastruktury tramwajowej.

Krajowa Rada Radców Prawnych, po dokonaniu analizy projektowanych regulacji, wyraziła pozytywną opinię o projekcie.

Pozostałe podmioty, którym w ramach prowadzonych konsultacji społecznych przekazano projekt do zaopiniowania, nie wniosły do niego uwag ani zastrzeżeń.

4. Skutki społeczno-gospodarcze oraz finansowe ustawy

4.1. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanej nowelizacji nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa w części 15 „Sądy powszechne” i 37 „Sprawiedliwość”.

Wejście w życie ustawy nie spowoduje skutków finansowych dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4.2. Wpływ na rynek pracy

Regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.

4.3. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Regulacja nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

4.4. Wpływ na sytuację i rozwój regionalny

Regulacja nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa, 2 października 2010 r.

DPUE - 920 ~~537~~ 10/ch/5
54-2397

dot.: RM-10-145-10 z 21.10.2010 r.

Pan

Maciej Berek

Sekretarz Rady Ministrów

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej *projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny* wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem *ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny* pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, że projekt ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Z powołaniem
Z up. Ministra Spraw Zagranicznych
SEKRETARZ STANU
Mikołaj Dowgielewicz

Do wiadomości:

Pan Krzysztof Kwiatkowski
Minister Sprawiedliwości

**URZĘDOWY FORMULARZ ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD
PROJEKTEM**

<p>ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM Ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny (wersja z dnia 12 stycznia 2010 r.)</p>		
(tytuł projektu ustawy w brzmieniu wynikającym z druku sejmowego oraz nr druku)		
<p>A. OZNACZENIE PODMIOTU ZGŁASZAJĄCEGO ZAINTERESOWANIE PRACAMI NAD PROJEKTEM USTAWY</p>		
1. Nazwa/imię i nazwisko* Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej		
2. Siedziba/miejsce zamieszkania* 60-637 Poznań, ul. Wołyńska 22		
3. Adres do korespondencji 60-637 Poznań, ul. Wołyńska 22		
<p>B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM</p>		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres zamieszkania
1.	Artur Różycki – Prezes PTPiREE	
2.	Andrzej Pazda-Dyrektor Biura	
3.	Marek Rewoliński	adres dla doręczeń: Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej, ul. Wołyńska 22, 60-637 Poznań
4.	Wojciech Kozubiński	adres dla doręczeń: Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej, ul. Wołyńska 22, 60-637 Poznań
5.	Katarzyna Zalewska-Wojtuś	adres dla doręczeń: Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej, ul. Wołyńska 22, 60-637 Poznań

* Niepotrzebne skreślić

C. OZNACZENIE PODMIOTU, NA RZECZ KTÓREGO DZIAŁA PODMIOT WYMIENIONY W CZĘŚCI A

1. Nazwa/imię i nazwisko

2. Siedziba/miejsce zamieszkania*

D.1. WSKAZANIE INTERESU, KTÓRY W ODNIESIENIU DO DANEJ REGULACJI ZGŁASZAJĄCY ZAMIERZA CHRONIĆ

Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej jest organizacją społeczną, działającą w oparciu o ustawę – Prawo o stowarzyszeniach, której celem statutowym jest między innymi podejmowanie działań na rzecz wszechstronnego rozwoju oraz racjonalnego wykorzystania sieci i urządzeń służących do przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej oraz prowadzenie działań zmierzających do równoważenia interesów przedsiębiorstw elektroenergetycznych i ich odbiorców (§ 5 pkt. 1 i 4 Statutu PTPIREE). Realizacja celów statutowych Towarzystwa następuje poprzez podejmowanie wszelkiej działalności służącej do ich wypełnienia, a w szczególności poprzez występowanie z wszelkimi inicjatywami do właściwych władz i organizacji (§ 6 pkt 1b Statutu PTPIREE).

W związku z powyższym udział PTPIREE w pracach nad projektem ma na celu doskonalenie przepisów dotyczących elektroenergetyki, w odniesieniu do tegoż projektu poprzez doprecyzowanie przepisów regulujących posadowienie urządzeń elektroenergetycznych na cudzym gruncie.

D.2. WSKAZANIE ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, O KTÓREGO UWZGLĘDNIENIE ZGŁASZAJĄCY BĘDZIE ZABIEGAŁ

1. Ad art. 1 pkt 1 projektu w zakresie art. 49 § 4 i § 5 k.c.

W miejsce § 4 i 5 proponujemy jeden paragraf o brzmieniu:

„Jeżeli koszty budowy urządzeń, o których mowa w § 1, poniosła inna osoba niż przedsiębiorca prowadzący działalność za ich pomocą, a urządzenia te zostały trwale przyłączone do sieci przedsiębiorcy, osoba ta może żądać, aby przedsiębiorca ten nabył własność tych urządzeń za odpowiednim wynagrodzeniem, chyba że strony w umowie postanowiły inaczej. Z żądaniem przeniesienia własności tych urządzeń może wystąpić także przedsiębiorca.”

Uzasadnienie:

Proponujemy nie rozbić regulacji opisanej w proponowanych § 4 i 5 i uregulować opisaną w nich sytuację jednolicie, w jednym paragrafie dotyczącym zarówno właściciela nieruchomości, jak i osoby trzeciej.

2. Ad art. 1 pkt 1 projektu w zakresie art. 49 § 6 i § 7 k.c.

W § 6 proponujemy dodać słowo „cudzej” i wykreślić słowa „obciążonej służebnością przesyłu” i nadać mu w związku z tym następujące brzmienie:

„§ 6. Budynki i budowle służące wyłącznie do korzystania z urządzeń, o których mowa w § 1, wzniesione przez przedsiębiorcę na cudzej nieruchomości, stanowią jego własność.”

W § 7 proponujemy wykreślić słowa „obciążonej służebnością przesyłu” i nadać mu w związku z tym następujące brzmienie:

„§ 7. Jeżeli budynki i budowle, o których mowa w § 6, zostały wzniesione na nieruchomości przez jej właściciela lub inną osobę, właściciel nieruchomości może żądać, aby przedsiębiorca nabył ich własność za odpowiednim wynagrodzeniem, chyba że w umowie strony postanowiły inaczej. Z żądaniem przeniesienia własności takich budynków i budowli może wystąpić także przedsiębiorca.”

Uzasadnienie:

Nie wydaje się zasadnym ograniczanie regulacji tylko do sytuacji, w których ustanowiona jest służebność przesyłu.

3. Ad art. 1 pkt 2 projektu dot. art. 241 k.c. nowy § 2.

Proponuje się w dotychczasowym zapisie, określonym jako § 1, kropkę zastąpić przecinkiem i dopisać treść:

„z zastrzeżeniem § 2.”

Proponuje się następujące brzmienie nowego § 2:

„§ 2. Służebność drogi koniecznej, służebność przesyłu oraz służebność ustanowiona w związku z przekroczeniem granicy przy wznoszeniu budowli lub innego urządzenia pozostają w mocy i obciążają prawo własności”.

Uzasadnienie:

Propozycja nowelizacji zawiera dodanie do art. 241 k.c. § 2, który ma stanowić wyjątek od zasady, według której z chwilą wygaśnięcia użytkowania wieczystego wygasają ciężące na nim obciążenia. Przyjęta ww. zasada wskazuje, że użytkownik wieczysty jest uprawniony do obciążania ograniczonymi prawami rzeczowymi prawa użytkowania wieczystego, które mu przysługują, a nie prawa własności (konsekwencje art. 233 k.c.). Co prawda wprowadzenie § 2 powoduje ingerencję w prawo własności, bowiem użytkownik wieczysty ustanawiając ograniczone prawo rzeczowe na przysługującym mu prawie w konsekwencji ustanowi bez wiedzy właściciela ograniczone prawo rzeczowe na prawie własności, gdyż w wyniku wygaśnięcia prawa użytkowania wieczystego obciążenia na nim ustanowione będą automatycznie obciążać nieruchomość, jednakże zapis ten został ograniczony dla szczególnego rodzaju służebności. Proponuje się jednak doprecyzowanie zapisu, zgodnie z przedstawionym na wstępie brzmieniem.

4. Ad art. 1 pkt 4 projektu dot. art. 305¹ § 2 k.c.

Proponuje się wykreślenie tego zapisu.

Uzasadnienie:

Duże zastrzeżenie budzi zamiar wprowadzenia celu ustanowienia służebności przesyłu poprzez wprowadzenie § 2 do art. 305¹ k.c. w brzmieniu: „Służebność przesyłu może mieć jedynie na celu zwiększenie użyteczności przedsiębiorstwa”. Posłużenie się taką klauzulą generalną może wywołać wiele problemów praktycznych, w szczególności na etapie sądowego ustanowienia służebności przesyłu, bowiem do oceny sądu należało będzie ustalenie, czy w konkretnym przypadku ustanowienie służebności zwiększa użyteczność przedsiębiorstwa, czy też nie. Negatywna w tym zakresie ocena sądu spowoduje oddalenie wniosku o ustanowienie służebności przesyłu. Rodzi się też pytanie, co należy rozumieć pod pojęciem „zwiększenie użyteczności przedsiębiorstwa”.

5. Ad art. 1 pkt 5 projektu dot. art. 305² § 4 k.c.

„Art. 305² § 4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zasady wyznaczenia wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu.”

Uzasadnienie:

Zaproponowany w § 4 sposób określenia „odpowiedniego wynagrodzenia” za ustanowienie służebności przesyłu jest ogólnikowy i w dalszym ciągu pozostawia duży margines swobody dla biegłych, którzy ustalają to wynagrodzenie. W chwili obecnej trzeba kierować się kryterium cen rynkowych, których de facto nie ma, ponieważ mamy do czynienia z nową instytucją prawa. Powierzenie tej kwestii rzeczoznawcom majątkowym powoduje i będzie powodowało duże rozbieżności w wycenach, stosowanie stawek analogicznych jak dla najmu czy dzierżawy oraz konflikty interesów. Regulacja prawna wydaje się w tym zakresie rozwiązaniem lepszym i nie budzącym wątpliwości, zarówno dziś, jak i w późniejszej praktyce stosowania instytucji służebności przesyłu. Niezrozumiałą jest opór, z jakim ustawodawca uchyla się od próby uregulowania tego problemu w drodze wprowadzenia do k.c. delegacji do wydania rozporządzenia wykonawczego, które szczegółowo normowałoby metodę ustalania owego wynagrodzenia. Postuluje się doprecyzowanie sposobu ustalania wynagrodzenia oraz sprecyzowanie, iż ma ono charakter jednorazowy.

6. Ad art. 2 projektu

W art. 2 § 1 projektu proponujemy wykreślić w pierwszym zdaniu słowa „jeżeli poniósł on koszty ich budowy” i w związku z tym nadać zapisowi (pierwsze zdanie § 1) następujące brzmienie:

„§ 1. Urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1 Kodeksu cywilnego istniejące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, stanowią własność przedsiębiorcy.”

Uzasadnienie:

W art. 2 projektu uregulowano kwestię urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1 k.c. istniejących w dniu wejścia w życie nowelizacji oraz budynków i budowli służących do korzystania z tych urządzeń, wzniesionych na nieruchomościach przed dniem wejścia w życie nowelizacji. W pierwszym przypadku o własności urządzeń ma przesądzać fakt poniesienia przez przedsiębiorstwo kosztów budowy przedmiotowych urządzeń bądź umowa regulująca te kwestie. Z uwagi na fakt, że dotyczy to inwestycji realizowanych często w bardzo odległej przeszłości, co w sposób oczywisty skutkuje brakami w zachowanej dokumentacji i jednocześnie mając na uwadze to, że przedmiotowe urządzenia mają charakter użyteczności publicznej (co zostało przyznane w uzasadnieniu do projektu), zasadnym jest wprowadzenie domniemania, że przedsiębiorstwo, w skład którego weszły przedmiotowe urządzenia, poniosły koszty ich wybudowania. Analogiczna sytuacja występuje w art. 2 § 2 projektu.

Należy też zauważyć, że zapisy zawarte w art. 2 § 2 projektu będą skutkowały tym, że wszystkie budynki i budowle uznawane obecnie za własność przedsiębiorstw, a posadowione obecnie na nieruchomościach niebędących własnością tych przedsiębiorstw i niebędących w ich użytkowaniu wieczystym oraz bez ustanowionej służebności, z dniem wejścia w życie nowelizacji staną się własnością właścicieli nieruchomości. W myśl zapisu, nawet w wypadku, gdy koszt budowy budynków i budowli poniósł przedsiębiorca, nie będzie on ich właścicielem. Zmuszony zostanie natomiast do podjęcia działań

zmiierzających do przeniesienia własności tych urządzeń, z tym wyjątkiem, że będzie mógł domagać się bezpłatnego przeniesienia ich własności.

7. Ad art. 4 projektu

Proponujemy po kropce dopisać nowe zdanie o treści:

„Termin przedawnienia roszczeń wynosi 10 lat.”

Uzasadnienie:

W uzasadnieniu do projektu nowelizacji wskazano, że roszczenie o ustanowienie służebności przesyłu przez sąd mają charakter majątkowy i w związku z tym podlegają przedawnieniu. Wobec proponowanej zmiany bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się najwcześniej w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 3 sierpnia 2008 r. o zmianie ustawy – kodeks cywilny. Jednocześnie proponowane w projekcie zmiany nie przewidują terminów przedawnienia tychże roszczeń. W związku z tym do przedawnienia przedmiotowych roszczeń będą miały zastosowanie ogólne terminy przedawnienia określone w art. 118 k.c. tj. 10 lat i 3 lata, jeśli roszczenia są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Przyjęcie wskazanego w uzasadnieniu poglądu, że roszczenia o ustanowienie służebności przesyłu mają charakter majątkowy oznacza, że przedsiębiorstwa energetyczne musiałyby w terminie do 3 sierpnia 2011 r. skierować do sądów wnioski o przymusowe ustanowienie służebności przesyłu dla wszystkich urządzeń elektroenergetycznych posadowionych na cudzych gruntach bez tytułu prawnego. Wystąpienie w tak krótkim czasie jest w gruncie rzeczy niemożliwe i niewykonalne nie tylko ze względu na skalę tego zjawiska ale przede wszystkim na koszty, jakie przedsiębiorstwa energetyczne musiałyby ponieść w związku z ustanowieniem służebności przesyłu.

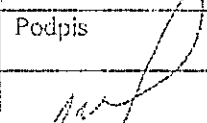
Proponujemy zatem wskazanie wprost, że termin przedawnienia roszczeń wynosi 10 lat.

E. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1. -

F. Należy zgłoszenie dotyczy zmiany danych zgłoszenia dokonanego w dniu 1 lutego 2010 r.

G. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
Andrzej Pazda - Dyrektor Biura, Prokurent	05.02.2010 r.	

ODDZIAŁ CENTRALNEJ INFORMACJI
KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO
ul. Grochowe Łąki 6
Poznań

KRAJOWY REJESTR SĄDOWY

Stan na dzień 22.10.2009 godz. 13:45:13

Numer KRS: 0000007666

ODPIS AKTUALNY

Z REJESTRU STOWARZYSZEŃ, INNYCH ORGANIZACJI SPOŁECZNYCH I ZAWODOWYCH, FUNDACJI I
PUBLICZNYCH ZAKŁADÓW OPIEKI ZDROWOTNEJ

PODMIOT WPISANY TAKŻE DO REJESTRU PRZEDSIĘBIORCÓW

Data rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym		24.04.2001	
Ostatni wpis	Numer wpisu	16	Data dokonania wpisu
	Sygnatura aktu	PO.VIII NS-REJ.KRS/17389/09/11	
	Oznaczenie sądu	SĄD REJONOWY POZNAŃ - NOWE MIASTO I WILDA W POZNANIU, VIII WYDZIAŁ GOSPODARCZY KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO	

Dział 1

Rubryka 1 - Dane podmiotu	
1.Oznaczenie rodzaju organizacji	STOWARZYSZENIE
2.Numer REGON/NIP	REGON: 004845964, NIP: 777004090
3.Nazwa	POLSKIE TOWARZYSTWO PRZESYŁU I ROZDZIAŁU ENERGII ELEKTRYCZNEJ
4.Dane o wcześniejszej rejestracji	REJESTR STOWARZYSZEŃ 300 SĄD OKRĘGOWY W POZNANIU
5.Czy podmiot posiada status organizacji pożytku publicznego?	---

Rubryka 2 - Siedziba i adres podmiotu	
1.Siedziba	kraj POLSKA, woj. WIELKOPOLSKIE, powiat M. POZNAŃ, gmina M. POZNAŃ, miejsc. POZNAŃ
2.Adres	ul. WOŁYŃSKA, nr 22, lok. ---, miejsc. POZNAŃ, kod 60 - 637, poczta POZNAŃ, kraj POLSKA

Rubryka 3 - Jednostki terenowe lub oddziały	
Brak wpisów	

Rubryka 4 - Informacje o statucie	
1.Informacja o sporządzeniu lub zmianie statutu	1 23.10.1998
	2 17.10.2003 R., ZMIENIONO ROZDZIAŁ 1 - TYTUŁ, § 8, § 26 PKT 2, § 30 PKT 1, § 31 PKT 1, DODANO NOWY § 4, § 4 DODANO PKT 3 I 4, § 21 DODANO PKT 3 I 4, § 26 DODANO PKT 3, § 27

	DODANO PKT 10 I 11, § 30 DODANO PKT 2, § 31 DODANO PKT 2, § 36, ROZDZIAŁ 6 - § 37 WG DOTYCHCZASOWEJ NUMERACJI.
3	12.04.2005 R., ZMIENIONO § 4, § 5 PKT 1, 2 I 5, § 6 PKT 1A, § 9, § 12 PKT 2 § 13 PKT 1, 1C, 1D, § 14 PKT 1 I 2, § 17, § 18 PKT 1, 3 I 4, § 22 PKT 10, § 23, § 24 PKT 2, § 25, § 26, § 28, § 31 PKT 4, § 32 PKT 4, § 34 PKT 2, 4 I 5, § 36. DODANO: § 13 PKT 2, § 14 PKT 3, W § 22 NOWY PKT 4, PKT 12, W § 28 NOWY PKT 2, NOWY § 29, NOWY § 33, NOWY § 34. USUNIĘTO: § 16, § 22 PKT 11, W § 29 PKT 4.
4	26.08.2005 R., ZMIENIONO § 24 PKT 2, § 23 PKT 2, § 38, DODANO W § 21 PKT 3 I 4, USUNIĘTO § 30, PRZYJĘTO TEKST JEDNOLITY.
5	24 CZERWCA 2008 R., ZMIENIONO § 5 PKT 3, § 6 PKT 1 LIT. A, § 9, § 13 PKT 1 LIT. C, § 14 PKT 1, § 17 PKT 1; SKREŚLONO § 17 PKT 3, ZMIENIONO NUMERACJĘ W § 17, ZMIENIONO § 27, § 28 PKT 2, § 29 PKT 1 DODANO PKT 4 W § 30 I ZMIENIONO NUMERACJĘ § 30, ZMIENIONO § 32 PKT 1, § 34 PKT 2, PRZYJĘTO TEKST JEDNOLITY STATUTU.

Rubryka 5	
1.Czas, na jaki została utworzona organizacja	NIEOZNACZONY

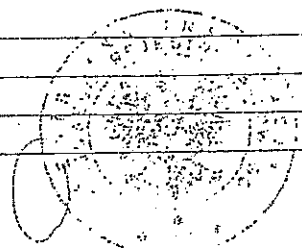
Rubryka 6 - Sposób powstania podmiotu	
Brak wpisów	

Rubryka 7 - Komitet założycielski	
Brak wpisów	

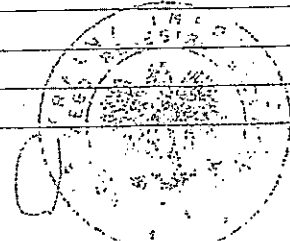
Rubryka 8 - Organ sprawujący nadzór	
1.Nazwa organu	BRAK DANYCH

Dział 2

Rubryka 1 - Organ uprawniony do reprezentacji podmiotu		
1.Nazwa organu uprawnionego do reprezentowania podmiotu	ZARZĄD	
2.Sposób reprezentacji podmiotu	DO SKŁADANIA OŚWIADCZEŃ WOLI W IMIENIU TOWARZYSTWA MAJĄ PRAWO JEDNOSOBOWO: PREZES ZARZĄDU, WICEPREZESI, PROKURENT, A W PRZYPADKU UDZIELENIA PROKURY ŁĄCZNEJ - PROKURENCI ŁĄCZNIE ORAZ DYREKTOR BIURA NA PODSTAWIE UDZIELONEGO MU PRZEZ ZARZĄD PEŁNOMOCTWA	
Podrubryka 1 Dane osób wchodzących w skład organu		
1	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	GRUSZKA
	2.Imiona	JERZY
	3.Numer PESEL/REGON	

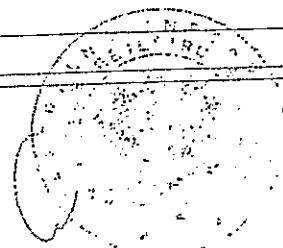

	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	WICEPREZES
2	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	KOŁODZIEJ
	2.Imiona	PIOTR LEONARD
	3.Numer PESEL/REGON	
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK
3	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	SKOMUDEK
	2.Imiona	WALDEMAR JÓZEF
	3.Numer PESEL/REGON	
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK
4	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	ROZYCKI
	2.Imiona	ARTUR
	3.Numer PESEL/REGON	
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	PREZES ZARZĄDU
5	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	NOWAK
	2.Imiona	LESZEK
	3.Numer PESEL/REGON	
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	WICEPREZES ZARZĄDU
6	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	MUDA
	2.Imiona	JAROSŁAW
	3.Numer PESEL/REGON	
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK ZARZĄDU
7	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	KUBACKI
	2.Imiona	STANISŁAW
	3.Numer PESEL/REGON	
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK ZARZĄDU
8	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	WODAWSKI
	2.Imiona	MAREK
	3.Numer PESEL/REGON	
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK ZARZĄDU
9	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	STELMASZCZYK
	2.Imiona	ROBERT
	3.Numer PESEL/REGON	
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK ZARZĄDU
10	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	PUBRAT
	2.Imiona	KRZYSZTOF

	3.Numer PESEL/REGON	
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK ZARZĄDU
11	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	FLIS
	2.Imiona	TOMASZ
	3.Numer PESEL/REGON	
	4.Numer KRS	****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK ZARZĄDU

Rubryka 2 - Organ nadzoru			
1	1.Nazwa organu	PREZYDENT MIASTA POZNANIA	
	Podrubryka 1 Dane osób wchodzących w skład organu		
	1	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	PREZYDENT MIASTA POZNANIA
		2.Imiona	*****
		3.Numer PESEL/REGON	---
4.Numer KRS		-----	
2	1.Nazwa organu	KOMISJA REWIZYJNA	
	Podrubryka 1 Dane osób wchodzących w skład organu		
	1	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	SZAŁEK
		2.Imiona	HENRYK
		3.Numer PESEL/REGON	
		4.Numer KRS	****
	2	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	KUCZKOWSKI
		2.Imiona	ROMAN JACEK
		3.Numer PESEL/REGON	
		4.Numer KRS	****
	3	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	ANDRUSZKIEWICZ
		2.Imiona	JERZY STANIŚŁAW
		3.Numer PESEL/REGON	
		4.Numer KRS	****
	4	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	KOTOWICZ
		2.Imiona	BOGDAN
		3.Numer PESEL/REGON	
		4.Numer KRS	****
	5	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	KUŹNIAK
		2.Imiona	RAFAŁ
3.Numer PESEL/REGON			
4.Numer KRS		****	

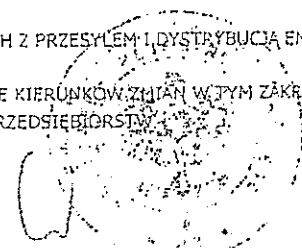
Rubryka 3	
1	1.Nazwisko PAZDA
	2.Imiona ANDRZEJ
	3.Numer PESEL
	4.Rodzaj prokury PROKURA SAMOISTNA

Dział 3

Rubryka 1 - Nie dotyczy
Brak wpisów

Rubryka 2 - Nie dotyczy			
Rodzaj dokumentu	Nr kolejny w polu	Data złożenia	Za okres od do
1.Wzmianka o złożeniu rocznego sprawozdania finansowego	1	01.09.2005	01.01.2002 R. - 31.12.2002 R.
	2	01.09.2005	01.01.2003 R. - 31.12.2003 R.
	3	31.08.2005	01.01.2004 - 31.12.2004 R.
	4	19.05.2006	01.01.2005-31.12.2005
	5	26.04.2007	01.01.2006 - 31.12.2006
	6	09.07.2008	01.01.2007 - 31.12.2007
	7	20.07.2009	01.01.2008-31.12.2008
2.Wzmianka o złożeniu opinii biegłego rewidenta	1	*****	01.01.2004 - 31.12.2004 R.
3.Wzmianka o złożeniu uchwały lub postanowienia o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego	1	*****	01.01.2002 R. - 31.12.2002 R.
	2	*****	01.01.2003 R. - 31.12.2003 R.
	3	*****	01.01.2004 - 31.12.2004 R.
	4	*****	01.01.2005-31.12.2005
	5	*****	01.01.2006 - 31.12.2006
	6	*****	01.01.2007 - 31.12.2007
	7	*****	01.01.2008-31.12.2008

Rubryka 3 - Cel działania organizacji	
1.Cel działania	<p>1. PODEJMOWANIE DZIAŁAŃ NA RZECZ WSZECHSTRONNEGO ROZWOJU ORAZ RACJONALNEGO WYKORZYSTANIA SIECI I URZĄDZEŃ SŁUŻĄCYCH DO PRZESYŁU I DYSTRYBUCJI ENERGII ELEKTRYCZNEJ.</p> <p>2. INICJOWANIE, PROPAGOWANIE I WYKORZYSTYWANIE POSTĘPU TECHNICZNEGO I ORGANIZACYJNEGO W PRZESYŁE I DYSTRYBUCJI ENERGII ELEKTRYCZNEJ.</p> <p>3. WSPIERANIE ROZWOJU RYNKU ENERGII ELEKTRYCZNEJ.</p> <p>4. PROWADZENIE DZIAŁAŃ ZMIERZAJĄCYCH DO RÓWNOWAŻENIA INTERESÓW PRZEDSIĘBIORSTW ELEKTROENERGETYCZNYCH I ICH ODBIORCÓW.</p> <p>5. WYKONYWANIE ANALIZ EKONOMICZNYCH ZWIĄZANYCH Z PRZESYŁEM I DYSTRYBUCJĄ ENERGII ELEKTRYCZNEJ.</p> <p>6. WYKONYWANIE ANALIZ TARYPOWYCH I SUGEROWANIE KIERUNKÓW ZMIAN W TYM ZAKRESIE.</p> <p>7. ORGANIZOWANIE I KOORDYNOWANIE POMOCY DLA PRZEDSIĘBIORSTW</p>

ELEKTROENERGETYCZNYCH I ZWIĄZANYCH Z NIMI OSÓB FIZYCZNYCH ZNAJDUJĄCYCH SIĘ PRZEJŚCIOWO W TRUDNEJ SYTUACJI MATERIALNEJ.

Rubryka 4 - Przedmiot działalności statutowej organizacji pożytku publicznego

Brak wpisów

Dział 4

Rubryka 1 - Zaległości

Brak wpisów

Rubryka 2 - Wierzytelności

Brak wpisów

Rubryka 3 - Informacje o zabezpieczeniu majątku dłużnika w postępowaniu upadłościowym poprzez zawieszenie prowadzonych przeciwko niemu egzekucji, o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości z uwagi na fakt, że majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania

Brak wpisów

Rubryka 4 - Umorzenie prowadzonej przeciwko podmiotowi egzekucji z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych

Brak wpisów

Dział 5

Rubryka 1 - Kurator

Brak wpisów

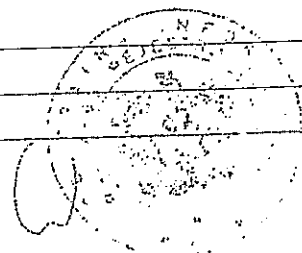
Dział 6

Rubryka 1 - Likwidacja

Brak wpisów

Rubryka 2 - Informacja o rozwiązaniu organizacji

Brak wpisów

Rubryka 3 - Zarząd komisaryczny lub przymusowy lub przedstawiciel do prowadzenia bieżących spraw stowarzyszenia

Brak wpisów

Rubryka 4 - Informacja o połączeniu lub podziale

Brak wpisów

Rubryka 5 - Informacja o postępowaniu upadłościowym

Brak wpisów

Rubryka 6 - Informacja o postępowaniu układowym

Brak wpisów

Rubryka 7 - Informacja o postępowaniu naprawczym

Brak wpisów

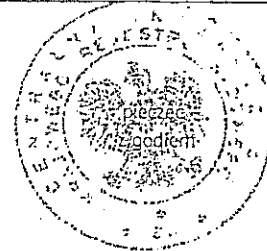
Rubryka 8 - Informacja o zawieszeniu działalności gospodarczej

Brak wpisów

Poznań, 22.10.2009 godz: 13:45:13

Podpis

OBST ELŻBIETA

ZGŁOSZENIE
ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*

Projekt ustawy o zmianie ustawy - Kodeks cywilny

(projekt z dnia 12 stycznia 2010 r. dotyczący zmiany art. 49 k.c. i przepisów o służebności przesyłu przekazany dnia 13 stycznia 2010 roku do uzgodnień międzyresortowych oraz konsultacji społecznych)

(tytuł projektu - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w programie prac legislacyjnych)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

1. Nazwa/imię i nazwisko**
Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM S.A.

2. Siedziba/miejsce zamieszkania**
ul. Mszczonowska 4, 02-337 Warszawa

3. Adres do korespondencji i adres e-mail
ul. Mszczonowska 4, 02-337 Warszawa

e-mail: sekretariat.rp@gaz-system.pl

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI
A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres miejsca zameldowania na pobyt stały
1	Małgorzata Banasik	
2	dr Jerzy Baehr	
3	Rafał Przystański	
4	dr Jakub Pokrzywniak	
5	Rafał Wittmann	
6	Adam Nowakowski	
7	Wojciech Jedrzyński	

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĄDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

W dalszej części pisma, dla uproszenia redakcji, posługujemy się następującymi skrótami:

KC - ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny

Nowelizacja z 2008 - ustawa z dnia 30 maja 2008 r. zmieniająca KC z dniem 3 sierpnia 2008 r.

Projekt Nowelizacji - projekt ustawy o zmianie ustawy - Kodeks cywilny

I. Zmiany w art. 49 KC (urządzenia przesyłowe)

I.1 Uwagi kluczowe

W ocenie zgłaszającego zainteresowanie pracami kluczową kwestią jest kształt przyszłej regulacji art. 49 § 6 oraz art. 2 § 2 Projektu Nowelizacji. Naszym zdaniem wprowadzenie wspomnianych regulacji wymaga ponownego przemyślenia, ze względu na uwagi zgłoszone poniżej.

Ad art. 49 § 6

Projektowany przepis przewiduje, że:

Budynki i budowle służące wyłącznie do korzystania z urządzeń, o których mowa w § 1, wzniesione przez przedsiębiorcę na nieruchomości obciążonej

służebnością przesyłu, stanowią jego własność.

Dotychczas dominował pogląd, wyrażony zarówno w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego, jak i Sądu Najwyższego (jest o tym mowa w uzasadnieniu Projektu Nowelizacji), zgodnie z którym budynki i budowle służące wyłącznie do korzystania z urządzeń sieci, są urządzeniami o których mowa w art. 49 KC, a jako takie nie są częściami składowymi nieruchomości. Prezentowany pogląd był raczej bezsporny. Po pierwsze zatem, w naszej ocenie § 6 wydaje się być zbędny, gdyż próbuje uregulować coś, co regulacji być może w ogóle nie wymaga. Pod drugie zaś przepis ten bez głębszego uzasadnienia zmienia dotychczasowe (wynikające ze wspomnianych orzeczeń) postrzeganie wspomnianych budynków i budowli. Projektodawca przewiduje bowiem, że te budynki i budowle, które służą wyłącznie do korzystania z urządzeń przesyłowych mogą stanowić własność przedsiębiorcy sieciowego i odrębny od gruntu przedmiot własności, jedynie wówczas, gdy znajdują się na gruncie, na którym została ustanowiona służebność przesyłu. Tymczasem w obecnym stanie prawnym i przy obecnym postrzeganiu statusu tych budynków i budowli, są one traktowane, jako odrębny od gruntu przedmiot własności (jako elementy sieci) niezależnie od tego, czy na gruncie jest ustanowiona służebność przesyłu, czy też nie. Proponowana przez Projektodawcę zmiana doprowadzi więc do tego, że w sytuacjach, w których na cudzych nieruchomościach znajdują się już budowle i budynki związane ściśle z funkcjonowaniem sieci, a jednocześnie nie jest tam ustanowiona służebność przesyłu, budynki te nie będą mogły być własnością przedsiębiorcy sieciowego, mimo że obecnie są one postrzegane jako elementy sieci, należące do przedsiębiorcy sieciowego. Doprowadzi to do licznych komplikacji w praktyce.

Przepis w proponowanym brzmieniu spowoduje także, iż nie będzie możliwe obejmowanie budynków i budowli ściśle związanych z urządzeniami przesyłowymi służebnością przesyłu. Ta może bowiem służyć wyłącznie urządzeniom przesyłowym, a tymczasem ustawodawca zamierza wyraźnie odróżnić urządzenia przesyłowe i związane z nimi budynki i budowle. Jeśli więc na nieruchomości podmiotu X znajdować będzie się fragment sieci przedsiębiorcy Y i związany z tą siecią budynek, to służebność przesyłu będzie mogła obejmować fragment sieci, natomiast dla budynku trzeba będzie szukać innego tytułu prawnego. Nie wydaje się to w pełni racjonalne.

Ponadto trzeba zwrócić uwagę, że § 6 reguluje kto jest właścicielem budynków i budowli, natomiast brak jest przepisu, który regulowałby w ogólny sposób ich status prawno-rzeczowy, jako odrębnych rzeczy (ruchomych? nieruchomości?). Warto podkreślić, że w art. 49 KC jest taki przepis dotyczący urządzeń przesyłowych, który reguluje wyłącznie status, nie przesądzając kwestii ich własności - jest to § 1 wskazujący, że urządzenia przesyłowe nie są częściami składowymi nieruchomości. Od tej kwestii (odrębności statusu prawno-rzeczowego) należałoby zatem zacząć unormowanie zagadnienia budynków i budowli, a dopiero później należałoby normować sprawę ich własności. Jeżeli jednak chodzi o własność budynków i budowli, należy nadto zauważyć, że konstrukcja § 6 odbiega od konstrukcji § 3 - § 5. W tych ostatnich przepisach kluczowe jest to, kto poniósł koszty budowy urządzeń przesyłowych, a w § 6, kto wznosił budynek lub budowlę. Te różnice nie są zrozumiałe i logiczne.

Na koniec, w Projekcie Nowelizacji wskazuje się, że chodzi o budynki i budowle służące wyłącznie korzystaniu z urządzeń przesyłowych. Powstaje pytanie, czy jeśli na budynku, w którym znajduje się np. przepompownia gazu umieszczona zostanie reklama, to czy budynek ten nadal będzie objęty zakresem zastosowania art. 49 § 6? W tym kontekście, wyraz „wyłącznie” jest chyba niepotrzebny.

Powyższe przepis proponujemy więc skreślić. Wydaje się, że nie są one potrzebne, a ponadto wywołują wiele wątpliwości interpretacyjnych. Jeżeli Projektodawca chce jednak wyraźnie uregulować status wskazanych budynków i budowli, można rozszerzyć § 1, dodając po wyrazach „oraz inne urządzenia podobne” wyrazy „a także budynki i budowle niezbędne do korzystania z

urządzeń”.

Ad art. 2 § 2

Projekt nowelizacji przewiduje że:

„Własność budynków i budowli służących wyłącznie do korzystania z urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1 Kodeksu cywilnego, wzniesionych na nieruchomości przed wejściem w życie niniejszej ustawy, może być przeniesiona przez właściciela nieruchomości na przedsiębiorcę, w umowie o ustanowienie służebności przesyłu. Jeżeli koszty ich budowy poniosł przedsiębiorca przeniesienie następuje nieodpłatnie. W braku porozumienia stron przysługuje roszczenie o przeniesienie własności. Jeżeli ustanowienie służebności przesyłu następuje na podstawie orzeczenia sądowego, sąd orzeka jednocześnie o przeniesieniu na rzecz przedsiębiorcy własności takich budynków i budowli.”

Zgodnie z uzasadnieniem do projektu nowelizacji postanowienia art. 49 § 6 mają regulować sytuację na przyszłość. Natomiast w stosunku do budynków i budowli wzniesionych przed dniem wejścia w życie projektu nowelizacji, będą miały zastosowanie postanowienia art. 2 § 2. W przedmiotowym artykule przesadzono, iż własność budynków i budowli przysługuje właścicielowi gruntu. Właściciel gruntu może przenieść własność przedmiotowego budynku w umowie o ustanowienie służebności przesyłu. Proponowana regulacja będzie wymagała zawarcia szeregu umów z właścicielami gruntów lub przeprowadzenia postępowań sądowych w celu ustalenia prawa własności do przedmiotowych budynków mimo, iż dotychczas powszechnie przyjmowano, iż budynki takie jako części składowe urządzeń infrastrukturalnych stanowią własność przedsiębiorców sieciowych, o ile przedsiębiorcy ci ponieśli koszty ich wzniesienia. Mając na uwadze powyższe proponujemy, aby w nowelizacji przesądzić jedynie, podobnie jak wskazaliśmy to w komentarzu do art. 49 § 6, że budynki takie stanowią rzeczy ruchome i są częściami składowymi obiektów infrastrukturalnych

Niezależnie od powyższego pragniemy zgłosić dalsze uwagi do pozostałych regulacji Projektu Nowelizacji.

I.2 Uwagi ogólne

Artykuł 49 w obecnym brzmieniu KC składa się z dwóch paragrafów. Projektodawca proponuje rozwinięcie tego artykułu aż do siedmiu paragrafów i uregulowanie w nim w sposób bardzo kazuistyczny niektórych sytuacji, które pojawiły się w praktyce. Proponowane zmiany nie rozwiązują jednak wszystkich dylematów.

Jednym z kluczowych zagadnień na gruncie przepisu art. 49 KC jest kwestia tego, co jest rzeczą w ramach sieci. W doktrynie i w orzecznictwie panuje pogląd zgodnie, z którym sieć jako całość nie jest jedną rzeczą, lecz zbiorem rzeczy, wątpliwości budzi jednak co jest rzeczą w ramach sieci. Biorą się one stąd, że na podstawie ogólnych przepisów KC, rzeczą jest coś wyodrębnionego fizykalnie, podczas gdy poszczególne elementy sieci są ze sobą trwale połączone. Ustalenie co jest rzeczą w ramach sieci nie może zatem opierać się li tylko na zastosowaniu przepisów ogólnych zawartych w KC. Kwestia ta ma istotne znaczenie praktyczne, gdyż rzecz może być samodzielnym przedmiotem własności. Sąd Najwyższy próbował udzielić odpowiedzi na tak postawione pytanie poprzez odesłanie do ogólnych przepisów KC o częściach składowych, o czym mowa w uzasadnieniu Projektu Nowelizacji (uchwała z dnia 8 marca 2006 r.). Zgodnie z uzasadnieniem Projektu Nowelizacji koncepcja Sądu Najwyższego nie jest dziś w pełni aktualna i trafna, tym niemniej Projekt Nowelizacji nadal nie daje odpowiedzi na fundamentalne pytanie o to, jaką koncepcję należy dziś przyjmować. Wydaje się, że tylko normatywnie można przesądzić o tym co jest rzeczą w ramach sieci. W naszej ocenie rozstrzygnięcie tej budzącej wiele

wątpliwości kwestii powinno być właśnie przedmiotem Projektu Nowelizacji. Proponujemy zatem przesądzić, że odrębnym przedmiotem praw rzeczowych w ramach sieci może być każde urządzenie, o którym mowa w art. 49 KC, mające samodzielne funkcjonalne znaczenie w ramach sieci, to znaczy pełniące odrębną funkcję związaną z działaniem sieci.

W związku z powyższym, proponujemy dodanie w art. 49 § 1 po zdaniu pierwszym, zdania w następującym brzmieniu:

„Urządzenia, o których mowa w zdaniu pierwszym, spełniające odrębne funkcje w ramach sieci stanowią odrębne rzeczy niezależnie od połączenia ich w sposób trwały z innymi urządzeniami wchodzącymi w skład sieci.”

I.3 Uwagi szczegółowe

Ad. art. 49 § 1

Po pierwsze proponujemy rozszerzenie katalogu urządzeń określonych w art. 49 § 1 również o „urządzenia linii do transmisji danych”, ponieważ są to urządzenia podobne do sieci. Linie do transmisji danych znajdują się często przy obiektach infrastrukturalnych. Służą one między innymi do przekazywania danych o ruchu sieci gazowej i tym samym zapewniają bezpieczeństwo przesyłu. Status prawny przedmiotowych linii powinien być uregulowany w sposób analogiczny do statusu prawnego sieci.

W związku z powyższym, proponujemy dodanie w art. 49 § 1 w zdaniu pierwszym wyrazów „urządzenia do transmisji danych” i nadanie zdaniu pierwszemu następującej treści:

„Urządzenia służące do doprowadzania lub odprowadzania płynów, pary, gazów, energii elektrycznej oraz urządzenia linii do transmisji danych, a także urządzenia linii tramwajowych, transportu linowego i linowo-terenowego, linii trolejbusowych oraz inne urządzenia podobne nie należą do części składowych nieruchomości, jeżeli wchodzi w skład przedsiębiorstwa”.

Ad art. 49 § 2

Projektowany przepis przewiduje, że:

Urządzenia, o których mowa w § 1 wchodzi w skład przedsiębiorstwa z chwilą, gdy przedsiębiorca przyłączył je w sposób trwały do swojej sieci.

Powstaje pytanie czy proponowane przez Projektodawcę rozwiązanie jest optymalne. Rzeczywiście dotąd przeważał pogląd wiążący wejście w skład przedsiębiorstwa z przyłączeniem urządzeń do sieci. Gdyby jednak wziąć pod uwagę szeroką definicję przedsiębiorstwa zawartą w art. 55¹ KC to można by bronić poglądu (spotykane są takie wypowiedzi nauki), że rozumienie „wejścia w skład przedsiębiorstwa” de lege lata mogłoby być szersze. Można twierdzić, iż wejście w skład przedsiębiorstwa niekoniecznie musi się wiązać z przyłączeniem do sieci. Innymi słowy, o ile przyłączenie do sieci zawsze oznacza wejście w skład przedsiębiorstwa, o tyle można sobie jednak wyobrazić sytuację, w której urządzenia wchodzi w skład przedsiębiorstwa, nie będąc jeszcze przyłączone do sieci. Sytuacja taka ma miejsce np., gdy urządzenia przesyłowe przed przyłączeniem do sieci są przez przedsiębiorcę sieciowego posiadane, bowiem w skład przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55¹ KC wchodzi także posiadanie. Jeżeli przedsiębiorca sieciowy buduje urządzenia, a nie zostały one jeszcze przyłączone do sieci, posiada je, a więc można twierdzić, że wchodzi w skład przedsiębiorstwa przed przyłączeniem do sieci.

W związku z powyższym proponujemy nadanie art. 49 § 2 następującego brzmienia:

„Urządzenia, o których mowa w § 1 wchodzi w skład przedsiębiorstwa, jeżeli przedsiębiorcy przysługuje do nich tytuł prawny lub gdy przedsiębiorca posiada je, a w szczególności gdy przyłączył je w sposób trwały do swojej sieci.”

Ad art. 49 § 3

Projektowany przepis przewiduje, że:

Jeżeli koszty budowy urządzeń, o których mowa w § 1 poniósł przedsiębiorca, to urządzenia te stanowią jego własność, także po trwałym połączeniu z cudzą nieruchomością, a przed przyłączeniem do sieci przedsiębiorcy.

Przepis art. 49 § 3 odwołuje się do „urządzeń, o których mowa w § 1”, w którym to paragrafie mowa jest o urządzeniach wchodzących w skład przedsiębiorstwa, zaś zgodnie z § 2 wejście w skład przedsiębiorstwa oznacza przyłączenie do sieci. Innymi słowy, na podstawie brzmienia art. 49 § 1 w zw. z § 2 można twierdzić, iż urządzenia, o których mowa w § 1 są z istoty rzeczy urządzeniami „już” przyłączonymi do sieci. Tymczasem § 3 mówi o urządzeniach określonych w § 1, wskazując jednocześnie, że nie muszą być one przyłączone do sieci.

Powyższe problemy rozwiązałyby proponowana powyżej zmiana § 2.

Ad art. 49 § 5

Projektowany przepis przewiduje, że:

Jeżeli koszty budowy urządzeń, o których mowa w § 1 poniosła inna osoba, niż wymieniona w § 3 lub § 4, to urządzenia te stanowią jej własność, także po trwałym połączeniu z cudzą nieruchomością. Osoba ta może żądać, aby przedsiębiorca nabył ich własność za odpowiednim wynagrodzeniem, jeśli urządzenia te weszły w skład przedsiębiorstwa, chyba że w umowie strony postanowiły inaczej. Z żądaniem przeniesienia własności tych urządzeń może wystąpić także przedsiębiorca.

Paragraf 5 zaczyna się od odesłania do § 1, mówiącego o urządzeniach wchodzących w skład przedsiębiorstwa, a więc zgodnie z § 2 przyłączonych do sieci (vide powyższe rozważania), zaś zdanie drugie w § 5 mówi: „jeśli urządzenia te weszły w skład przedsiębiorstwa, [...]”. Jak wspomniano, można tę niespójność wyeliminować przez prostą zmianę § 2.

Ponadto § 5 w ogóle nie reguluje sytuacji, w której urządzenia w nim wskazane są jeszcze na etapie budowy, czyli gdy osoba trzecia buduje urządzenia, ale jeszcze nie zostały one przyłączone do sieci. Powstaje pytanie, czy wówczas są one częścią składową nieruchomości, na której są posadowione i dopiero z chwilą przyłączenia przestaną być częścią składową tej nieruchomości? Biorąc pod uwagę uzasadnienie Projektodawcy, jednakże czytając prawdopodobnie nie taka była intencja Projektodawcy, jednakże czytając przepis § 5 należy dojść do wniosku, że tak będzie on działał. Na koniec, zdanie ostatnie omawianego przepisu jest nieco niejasne, gdyż nie przesądza się w wyraźny sposób, czy roszczenie przedsiębiorcy podlega takim samym ograniczeniom, jak te, które są wymienione w zdaniu poprzednim i odnoszą się do roszczenia innej osoby.

Ad art. 49 § 7

Projektowany przepis przewiduje, że:

Jeżeli budynki i budowle, o których mowa w § 6 zostały wzniesione na nieruchomości obciążonej służebnością przesyłu przez jej właściciela lub inną osobę, właściciel nieruchomości może żądać, aby przedsiębiorca nabył ich własność za odpowiednim wynagrodzeniem, chyba że w umowie strony postanowiły inaczej. Z żądaniem przeniesienia własności takich budynków i budowli może wystąpić także przedsiębiorca.

Niezależnie od wszystkich wątpliwości wskazywanych wcześniej, a relewantnych również w przypadku przepisu art. 49 § 7 pojawia się pytanie dotyczące sytuacji, gdy budynki lub budowle zostały wzniesione przez „inną osobę”. Czy właściciel nieruchomości, który zgłasza żądanie ich nabycia na własność przez przedsiębiorcę działa w imieniu „innej osoby”, czy jako zastępca pośredni? Czy powinien mieć zgodę tej osoby? W naszej ocenie, proponowane przez Projektodawcę rozwiązanie wydaje nie jest do końca trafne i rodzi wiele pytań. Proponujemy rezygnację z zamysłu wprowadzenia tego przepisu.

II. Służebność przesyłu

II.1 Uwagi ogólne

Projekt Nowelizacji zawiera wiele zmian, które doprecyzowują obecne regulacje dotyczące służebności przesyłu, ale nie rozwiązują wszystkich, pojawiających się problemów.

II.2 Uwagi szczegółowe

Ad art. 305² §4

Projektowany przepis przewiduje, że:

„Odpowiednie wynagrodzenie, o którym mowa w § 1 i 2, określa się uwzględniając wysokość wynagrodzeń ustalanych w drodze umowy za podobne obciążenia w zbliżonych okolicznościach, a w ich braku - obniżenie użyteczności lub wartości obciążonej nieruchomości.”

Po pierwsze, przepis ten kładzie nacisk na wynagrodzenia ustalane w drodze umów, a pomija wynagrodzenia orzekane przez sądy w podobnych sprawach. Niezależnie od powyższej uwagi, sądzimy, że należało by proponować zupełnie inne rozwiązanie, bardziej praktyczne dla przedsiębiorstw sieciowych i właścicieli nieruchomości, a mianowicie - wprowadzenie delegacji ustawowej do wydania rozporządzenia wykonawczego, które w sposób bardziej precyzyjny regulowałoby sposób ustalania wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu. Co prawda KC nie przewiduje wydania takich rozporządzeń w innych podobnych sytuacjach np. przy ustanawianiu służebności drogi koniecznej. Należy jednak zwrócić uwagę, że w tym zakresie podobieństwo pomiędzy służebnością przesyłu a służebnością drogi koniecznej jest pozorne. Choć konstrukcyjnie instytucje te są bardzo zbliżone, to z praktycznego punktu widzenia służebność drogi koniecznej może mieć bardzo różną treść (może być to służebność przechoду, przejazdu samochodem osobowym, przejazdu ciągnikiem itd.). Służebność przesyłu natomiast dotyczyć będzie urządzeń sieciowych, które z natury rzeczy mają zestandaryzowany charakter. Zdajemy sobie sprawę, że występują różne rodzaje urządzeń sieciowych (mogą być też prowadzone nad powierzchnią gruntu lub pod jego powierzchnią), niemniej katalog dostępnych rozwiązań technicznych jest w zasadzie zamknięty. To z kolei stwarza możliwość pewnego ujednoczenia zasad kalkulowania wynagrodzeń za ustanowienie służebności przesyłu na potrzeby korzystania z tych urządzeń.

Tym samym postulujemy następującą redakcję § 4:

„Minister Sprawiedliwości w drodze rozporządzenia określi sposób ustalania odpowiedniego wynagrodzenia, o którym mowa w § 1 i 2, uwzględniając przeciętne obniżenie użyteczności lub wartości nieruchomości obciążanych służebnością przesyłu w związku z ustanowieniem tej służebności. Rozporządzenie uwzględni możliwość indywidualnego dostosowywania przewidzianych nim zasad do okoliczności konkretnych przypadków.”

Ad art. 305³ § 3

Projektowany przepis przewiduje, że:

„Służebność przesyłu wygasa najpóźniej wraz z zakończeniem likwidacji przedsiębiorcy.”

Proponowana zmiana przepisu art. 305³ § 3 w naszej ocenie znajduje uzasadnienie i jest słuszna, wymaga jednak pewnego doprecyzowania. Należałoby dookreślić „przedsiębiorcę” jako tego, któremu służebność przesyłu w danej chwili przysługuje, ponieważ jeśli doszło do przejścia służebności przesyłu na innego przedsiębiorcę, to nie powinno ulegać wątpliwości, że likwidacja tego pierwszego nie może prowadzić do wygaśnięcia służebności przesyłu.

Proponujemy dodać w omawianym przepisie, na końcu, wyrazy: „któremu ta służebność przysługuje”.

Kwestie wymagające regulacji, nieobjęte Projektem Nowelizacji

W świetle obecnie obowiązujących przepisów (Projekt Nowelizacji nie przewiduje ich zmiany), aby można było ustanowić służebność przesyłu na

rzecz przedsiębiorcy sieciowego musi on być właścicielem sieci. W praktyce zdarzają się jednak sytuacje, w których sieci lub ich odcinki należą do innych podmiotów i są oddawane przedsiębiorcom sieciowym do używania. Zdarzają się również rozwiązania, w których przedsiębiorca sieciowy, finansujący budowę sieci chciałby przewłaszczyć jej elementy na bank na zabezpieczenie kredytu. W takich przypadkach służebności przesyłu nie można ustanowić dla przedsiębiorcy sieciowego (ponieważ nie jest właścicielem urządzeń), ani dla banku (ponieważ bank ich nie eksploatuje). Ponadto, zdarzają się sytuacje, w których z uwagi na brak warunków ekonomicznych przyłączenia (co zgodnie z przepisami Prawa energetycznego jest przesłanką do odmowy przyłączenia do sieci i jej rozbudowy), strony umawiają się, że budowę przyłącza sfinansuje podmiot przyłączany i pozostanie jego właścicielem, choć sam ten odcinek będzie eksploatowany przez przedsiębiorcę sieciowego. Wówczas również ustanowienie służebności przesyłu dla przedsiębiorcy sieciowego będzie niemożliwe. Zasadne byłoby zatem dokonanie zmiany art. 305¹ KC w ten sposób, aby zrezygnować z wymogu, zgodnie z którym przedsiębiorca ma być właścicielem sieci. Wystarczający byłby wymóg, aby przedsiębiorca ten eksploatował sieć.

Proponujemy więc następujące brzmienie art. 305¹ § 1 KC:

„Nieruchomość można obciążyć na rzecz przedsiębiorcy, który zamierza wybudować lub który eksploatuje urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1, prawem polegającym na tym, że przedsiębiorca może korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń (służebność przesyłu).“

Należy wskazać ponadto, że na gruncie obecnych przepisów przesłanka przymusowego ustanowienia służebności przesyłu jest jej konieczność dla właściwego korzystania z urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1 KC. Rozumienie tej przesłanki nie jest jednolite i rodzi wątpliwości interpretacyjne w przypadku gdy urządzenia te już istnieją i są zlokalizowane na cudzej nieruchomości (chodzi o tak zwane zaszczości). Powstaje pytanie czy w przypadku urządzeń już istniejących, konieczność ustanowienia służebności przesyłu dla korzystania z tych urządzeń wynika z samego faktu, że istnieją, czy też należy konieczność tą rozumieć w ten sposób, iż powinna zostać dokonana ocena możliwości usunięcia lub przesunięcia tych urządzeń, jako alternatywa wobec ustanowienia służebności przesyłu i dopiero w braku możliwości lub celowości jej zastosowania, należy ustanowić służebność. W naszej ocenie prawidłowy jest pierwszy sposób rozumienia konieczności ustanowienia służebności przesyłu. Jest on związany z założeniem, że wprowadzenie instytucji służebności przesyłu do KC miało na celu m.in. uregulowanie tzw. zaszczości. Wszakże usuwanie, czy przesuwanie urządzeń jest zawsze bardzo kosztowe i uciążliwe.

W związku z powyższym należałoby doprecyzować przepis 305² § 1 poprzez nadanie mu następującej treści:

„§ 1. Jeżeli właściciel nieruchomości odmawia zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu, a jest ona konieczna dla właściwego korzystania z urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1 lub urządzenia te są już wybudowane, przedsiębiorca może żądać jej ustanowienia za odpowiednim wynagrodzeniem.“

Na koniec, w praktyce spotyka się w praktyce stanowisko, zgodnie z którym nie jest możliwe ustalenie wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu, zwłaszcza w przypadku jej przymusowego ustanowienia, w sposób okresowy, a jedynie jednorazowy. Stanowi to znaczną niedogodność, nie tylko dla przedsiębiorców sieciowych, lecz i dla właścicieli nieruchomości, którzy są zainteresowani uzyskiwaniem stałego źródła dochodu, także w kontekście faktu, że corocznie płacą oni podatek od nieruchomości, który mogliby pokrywać z wynagrodzenia za tę służebność. Aby wyeliminować te wątpliwości, sugerujemy wprowadzenie w art. 305² nowego przepisu w brzmieniu:

„§ 3. Wynagrodzenie, o którym mowa w paragrafach poprzednich może mieć charakter jednorazowy albo okresowy.“

III. Przepisy przechodnie dotyczące przedawnienia roszczeń (art. 2, 3, 4, 5 Projektu Nowelizacji)

Projekt Nowelizacji wprowadza też przepisy przechodnie dotyczące przedawnienia roszczeń. I tak zgodnie z art. 4 Projektu Nowelizacji, bieg przedawnienia roszczeń, o których mowa, w art. 49 § 4, 5 i 7 KC (o nabycie własności urządzeń przesyłowych przez przedsiębiorcę sieciowego od właściciela nieruchomości, o ich nabycie przez przedsiębiorcę od innej osoby oraz o nabycie przez przedsiębiorcę budynków i budowli wzniesionych na nieruchomości obciążonej służebnością przesyłu) oraz w art. 305² § 1 i 2 KC (o przymusowe ustanowienie służebności przesyłu) rozpoczyna się z dniem ich wymagalności, jednak nie wcześniej niż z dniem wejścia w życie Nowelizacji z 2008. Natomiast zgodnie z art. 5 Projektu Nowelizacji, bieg przedawnienia roszczeń, o których mowa w art. 2 Projektu Nowelizacji (o nabycie przez przedsiębiorcę sieciowego urządzeń przesyłowych istniejących w dniu wejścia w życie Projektu Nowelizacji od osoby, która poniosła ich budowy i jest ich właścicielem oraz o nabycie przez przedsiębiorcę sieciowego własności budynków i budowli służących wyłącznie do korzystania z ww. urządzeń) rozpoczyna się z dniem wejścia w życie Projektu Nowelizacji.

Przepisy te nie są w pełni jasne. W szczególności, nie jest oczywiste, jaka relacja występuje między art. 4 i 5 Projektu Nowelizacji. Pierwszy dotyczy m.in. roszczeń o nabycie własności urządzeń przesyłowych oraz związanych z nimi budynków przez przedsiębiorcę sieciowego. Tych samych roszczeń dotyczy jednak również drugi z tych przepisów. Oba przepisy dotyczą zarówno roszczeń kierowanych przeciwko przedsiębiorcy sieciowemu, jak i roszczeń, które on może zgłaszać. Zakresy czasowe, których dotyczą te przepisy pokrywają się, przynajmniej częściowo. Tymczasem wynikają z nich inne terminy przedawnienia. Wskazane rozbieżności mogą stanowić istotne utrudnienie w praktycznym stosowaniu ww. przepisów.

Niezależnie od tego, przepisy art. 4 i art. 5 Projektu Nowelizacji budzą inne, istotne wątpliwości. Otóż oba te przepisy dotyczą roszczeń, które są oparte na pewnych, trwałych stanach faktycznych (korzystanie z cudzych urządzeń przesyłowych, korzystanie z cudzej nieruchomości), a nie na jednorazowych zdarzeniach. Trudno zatem twierdzić, że roszczenia, wynikające z tych stanów faktycznych przedawniają się, póki nie ustały te stany faktyczne. Innymi słowy, w każdym dniu trwania owych stanów faktycznych, roszczenia z nich wynikające się niejako aktualizują i termin ich przedawnienia biegnie od nowa. Można się w tym względzie odwołać do stanowiska zajętego przez Sąd Najwyższy w wyroku SN z 13 grudnia 2007 r. Stwierdzono w nim, że roszczenie określone w art. 231 § 1 KC (*samoistny posiadacz gruntu w dobrej wierze, który wznosił na powierzchni lub pod powierzchnią gruntu budynek lub inne urządzenie o wartości przenoszącej znacznie wartość zajętej na ten cel działki, może żądać, aby właściciel przeniósł na niego własność zajętej działki, za odpowiednim wynagrodzeniem*) łączy się ze stanem posiadania nieruchomości, w konsekwencji zatem bieg ewentualnego przedawnienia mógłby się rozpocząć dopiero po utracie posiadania przez posiadacza. Jednakże, jak wynika z tego przepisu, posiadanie jest niezbędną przesłanką podniesienia roszczenia, ponieważ bez posiadania nie ma roszczenia. Utrata posiadania powoduje skutek silniejszy niż rozpoczęcie biegu terminu przedawnienia wobec roszczenia posiadacza, takie roszczenie bowiem wygasa. Nieuzasadnione byłoby przyjmowanie, iż wraz z długością posiadania słabnie ochrona posiadacza, ponieważ jego roszczenie przewidziane w art. 231 § 1 ulega przedawnieniu. W orzeczeniu tym SN odwołał się zresztą do swojej wcześniejszej uchwały z 18 marca 1968 r. (III CZP 15/68), w której odrzucono koncepcję, iż roszczenie posiadacza o wykup działki, na której wznosił on budynek lub inne urządzenie, ulega przedawnieniu, którego termin miałby być liczony od daty ukończenia budowy. Sąd stwierdził bowiem, że z istoty roszczenia, o którym mowa, wynika, że jest ono uprawnieniem wynikającym z posiadania i ściśle z tym posiadaniem

związanym, tzn. że dopóty, dopóki trwa posiadanie, utrzymuje się ono i może być realizowane. Odnosząc te orzeczenie analogicznie do sytuacji przedsiębiorców sieciowych, można twierdzić, że dopóki korzystają z cudzych urządzeń oraz dopóki na cudzej nieruchomości faktycznie są posadowione urządzenia przesyłowe, dopóty nie może zakończyć się bieg terminu przedawnienia o nabycie tych urządzeń oraz o ustanowienie służebności przesyłu. Termin ten rozpoczyna się bowiem każdego dnia trwania tego stanu faktycznego od nowa. Idąc tym tokiem rozumowania, należy zaproponować inne brzmienie ww. przepisów, polegające na przesądzeniu, że roszczenia związane z posiadaniem przez przedsiębiorcę sieciowego cudzych urządzeń przesyłowych oraz z korzystaniem z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności przesyłu nie ulegą przedawnieniu, póki trwają te stany rzeczy.

Proponujemy więc następujące brzmienie przepisu:

„Roszczenie o nabycie przez przedsiębiorcę urządzeń, o których mowa w art. 49 Kodeksu cywilnego nie przedawnia się dopóki urządzenia te wchodzą w skład przedsiębiorstwa. Roszczenie o ustanowienie służebności przesyłu nie przedawnia się dopóki na nieruchomości są zlokalizowane urządzenia, o których mowa w art. 49 Kodeksu cywilnego”.

Przepis tym brzmieniu będzie odnosił się zarówno do roszczeń przedsiębiorców sieciowych, jak i do roszczeń właścicieli nieruchomości. Będzie on zatem przynosił korzyści obu stronom.

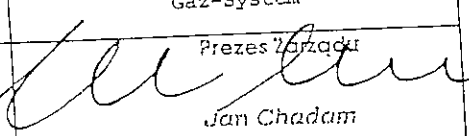
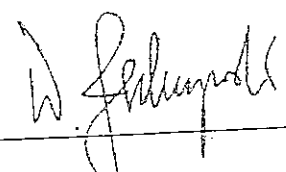
Liczymy, że powyższe uwagi okażą się pomocne i zostaną wzięte pod uwagę w toku prac legislacyjnych.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Aktualny odpis z KRS podmiotu zainteresowanego pracami
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych**
zgłoszenia dokonanego dnia
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpisy zgodne z reprezentacją Gaz-System
1. Jan Chadam - Prezes Zarządu	17.03.2010 r.	 Prezes Zarządu Jan Chadam
2. Wojciech Jędrzyński- Prokurent		

ODDZIAŁ CENTRALNEJ INFORMACJI
KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO
ul. Czerniakowska 100
00454 Warszawa

KRAJOWY REJESTR SĄDOWY

Stan na dzień 24.02.2010 godz. 12:28:08

Numer KRS: **0000264771**

ODPIS AKTUALNY
Z REJESTRU PRZEDSIĘBIORCÓW

Data rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym	29.09.2006		
Ostatni wpis	Numer wpisu	25	Data dokonania wpisu
	Sygnatura akt	WA.XII NS-REJ.KRS/33524/09/12	
	Oznaczenie sądu	SĄD REJONOWY DLA M. ST. WARSZAWY W WARSZAWIE, XII WYDZIAŁ GOSPODARCZY KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO	

Dział 1

Rubryka 1: Dane podmiotu	
1. Oznaczenie formy prawnej	SPÓŁKA AKCYJNA
2. Numer REGON/NIP	REGON: 015716698, NIP: 5272432041
3. Firma, pod którą spółka działa	OPERATOR GAZOCIĄGÓW PRZESYŁOWYCH GAZ-SYSTEM SPÓŁKA AKCYJNA
4. Dane o wcześniejszej rejestracji	-----
5. Czy przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą z innymi podmiotami na podstawie umowy spółki cywilnej?	NIE
6. Czy podmiot posiada status organizacji pożytku publicznego?	NIE

Rubryka 2: Siedziba (adres podmiotu)	
1. Siedziba	kraj POLSKA, woj. MAZOWIECKIE, powiat M. ST. WARSZAWA, gmina M. ST. WARSZAWA, miejsc. WARSZAWA
2. Adres	ul. MSZCZONOWSKA, nr 4, lok. ---, miejsc. WARSZAWA, kod 02-337, poczta WARSZAWA, kraj POLSKA

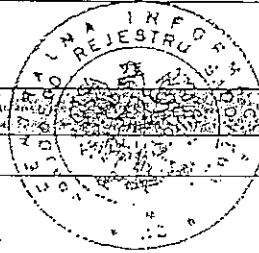
Rubryka 3: Oddziały		
1	1. Firma oddziału	OPERATOR GAZOCIĄGÓW PRZESYŁOWYCH GAZ-SYSTEM SPÓŁKA AKCYJNA - ODDZIAŁ W REMBELSZCZYŃNIE
	2. Siedziba	kraj POLSKA, woj. MAZOWIECKIE, powiat LEGIONOWSKI, gmina NIEPORĘT, miejsc. REMBELSZCZYŻNA
	3. Adres	ul. JANA KAZIMIERZA, nr 3, lok. ---, miejsc. REMBELSZCZYŻNA, kod 05-126, poczta NIEPORĘT, kraj POLSKA

2	1. Firma/oddział	OPERATOR GAZOCIĄGÓW PRZESYŁOWYCH GAZ-SYSTEM SPÓŁKA AKCYJNA - ODDZIAŁ W POZNANIU
	2. Siedziba	kraj POLSKA, woj. WIELKOPOLSKIE, powiat M. POZNAŃ, gmina M. POZNAŃ, miejsc. POZNAŃ
	3. Adres	ul. GROBLA, nr 15, lok. ---, miejsc. POZNAŃ, kod 61-859, poczta POZNAŃ, kraj POLSKA
3	1. Firma/oddział	OPERATOR GAZOCIĄGÓW PRZESYŁOWYCH GAZ-SYSTEM SPÓŁKA AKCYJNA - ODDZIAŁ W ŚWIERKLANACH
	2. Siedziba	kraj POLSKA, woj. ŚLĄSKIE, powiat RYBNICKI, gmina ŚWIERKLANY, miejsc. ŚWIERKLANY
	3. Adres	ul. WODZISŁAWSKA, nr 54, lok. ---, miejsc. ŚWIERKLANY, kod 44-265-802, poczta ŚWIERKLANY, kraj POLSKA
4	1. Firma/oddział	OPERATOR GAZOCIĄGÓW PRZESYŁOWYCH GAZ-SYSTEM SPÓŁKA AKCYJNA - ODDZIAŁ W GDAŃSKU
	2. Siedziba	kraj POLSKA, woj. POMORSKIE, powiat M. GDAŃSK, gmina M. GDAŃSK, miejsc. GDAŃSK
	3. Adres	ul. PODSTOCZNA, nr 10/11, lok. --, miejsc. GDAŃSK, kod 80-850, poczta GDAŃSK, kraj POLSKA
5	1. Firma/oddział	OPERATOR GAZOCIĄGÓW PRZESYŁOWYCH GAZ-SYSTEM SPÓŁKA AKCYJNA - ODDZIAŁ WE WROCŁAWIU
	2. Siedziba	kraj POLSKA, woj. DOLNOŚLĄSKIE, powiat M. WROCŁAW, gmina M. WROCŁAW, miejsc. WROCŁAW
	3. Adres	ul. GAZOWA, nr 3, lok. ---, miejsc. WROCŁAW, kod 50-513, poczta WROCŁAW, kraj POLSKA
6	1. Firma/oddział	OPERATOR GAZOCIĄGÓW PRZESYŁOWYCH GAZ-SYSTEM SPÓŁKA AKCYJNA - ODDZIAŁ W TARNOWIE
	2. Siedziba	kraj POLSKA, woj. MAŁOPOLSKIE, powiat TARNOWSKI, gmina TARNÓW, miejsc. TARNÓW
	3. Adres	ul. BANDROWSKIEGO, nr 16A, lok. ---, miejsc. TARNÓW, kod 33-100, poczta TARNÓW, kraj POLSKA

Rubryka 4 - Informacje o statucie	
1. Informacja o sporządzeniu lub zmianie statutu	18.09.2006R.-ASESOR NOTARIALNY LUIZA ZIELIŃSKA - ZASTĘPCA NOTARIUSZA PAWEŁA BŁASZCZAKA Z KANCELARII NOTARIALNEJ W WARSZAWIE, REP. A NR 15543/2006.
2	10.10.2006R., REP.A NR 16919/2006, NOTARIUSZ PAWEŁ BŁASZCZAK Z KANCELARII NOTARIALNEJ PAWEŁ BŁASZCZAK NOTARIUSZ, ROBERT BŁASZCZAK NOTARIUSZ SPÓŁKA CYWILNA, UL.DŁUGA 31, WARSZAWA ZMIENIONE: §6 UST.1, §18 UST.1, §18 UST.4, §31 UST.2, §40 UST.1 PKT.6, §44 PKT.4 STATUTU SPÓŁKI ZŁOŻONO TEKST JEDNOLITY STATUTU SPÓŁKI
3	09 LISTOPADA 2006 ROKU, REP.A NR 18850/2006; NOTARIUSZ PAWEŁ BŁASZCZAK Z KANCELARII NOTARIALNEJ W WARSZAWIE PRZY UL.DŁUGIEJ 31 ZMIENIONE: §6 UST.1 STATUTU SPÓŁKI, ZŁOŻONO TEKST JEDNOLITY STATUTU 16 LISTOPADA 2006 ROKU, REP.A NR 19283/2006 NOTARIUSZ PAWEŁ BŁASZCZAK Z KANCELARII NOTARIALNEJ W WARSZAWIE PRZY UL.DŁUGIEJ 31 - SPROSTOWANIE TEKSTU JEDNOLITEGO SPORZĄDZONEGO W DNIU 09.11.2006 W §36.
4	03 PAŹDZIERNIKA 2007 ROKU, REP. A NR 18412/2007, NOTARIUSZ PAWEŁ BŁASZCZAK Z KANCELARII NOTARIALNEJ W WARSZAWIE, ZMIENIONE: §6 UST.1 STATUTU SPÓŁKI.
5	01 PAŹDZIERNIKA 2008 ROKU, REP. A NR 27364/2008, NOTARIUSZ PAWEŁ BŁASZCZAK Z KANCELARII NOTARIALNEJ W WARSZAWIE, SPROSTOWANY PROTOKOŁEM Z DNIA 26 LISTOPADA 2008 ROKU, REP. A NR 32020/2008, MARTA PILECKA-BŁASZCZAK ASESOR NOTARIALNY ZASTĘPCA PAWEŁA BŁASZCZAKA NOTARIUSZA Z KANCELARII NOTARIALNEJ W WARSZAWIE, ZMIENIONE: §6 UST.1 STATUTU SPÓŁKI;
6	21 PAŹDZIERNIKA 2008 ROKU, REP. A NR 29186/2008, ASESOR NOTARIALNY MARTA PILECKA-BŁASZCZAK ZASTĘPCA PAWEŁA BŁASZCZAKA NOTARIUSZA Z KANCELARII NOTARIALNEJ W WARSZAWIE, ZMIENIONE: §20 UST.4 ORAZ §26 UST.1 STATUTU SPÓŁKI.
7	23-12-2008, REPERTORIUM A NR 34600/2008; PAWEŁ BŁASZCZAK; KANCELARIA NOTARIALNA PAWEŁ BŁASZCZAK NOTARIUSZ, ROBERT BŁASZCZAK NOTARIUSZ SPÓŁKA CYWILNA, 00-238

WARSZAWA, UL. DŁUGA 31; UCHYLA SIĘ DOTYCHCZASOWĄ TREŚĆ § 5 UST. 1 ORAZ NADAJE SIĘ NOWE BRZMIENIE § 5 UST. 1

7	03.04.2009 R.; REPERTORIUM A NR 8529/2009; MARTA PILECKA-BŁASZCZAK ASESOR NOTARIALNY, KANCELARIA NOTARIALNA PAWEŁ BŁASZCZAK NOTARIUSZ SPÓŁKA CYWILNA 00-238 WARSZAWA, UL. DŁUGA 31, ZMIANA TREŚCI §41 STATUTU SPÓŁKI.
8	01.10.2009 ROKU, REP. A NR 26732/2009, MARTA PILECKA-BŁASZCZAK ASESOR NOTARIALNY ZASTĘPCA PAWŁA BŁASZCZAKA NOTARIUSZA W WARSZAWIE ZMIENIONY §6 UST. 1 STATUTU SPÓŁKI

Rubryka 5

1. Czas, na jaki została utworzona spółka	NIEOZNACZONY
2. Oznaczenie pisma: Innego niż Monitor Sądowy i Gospodarczy/ przeznaczony do ogłoszeń spółki	-----
4. Czy statut przyznaje uprawnienia osobiste określonym akcjonariuszom lub tytuły uczestnictwa w dochodach lub majątku spółki nie wynikających z akcji?	NIE
5. Czy obligatoriusze mają prawo do udziału w zysku?	NIE

Rubryka 6 - Sposób powstania spółki

1. Określenie okoliczność powstania	PRZEKSZTAŁCENIE
2. Opis sposobu powstania spółki oraz Informacja o uchwale	OPERATOR GAZOCIĄGÓW PRZESYŁOWYCH GAZ-SYSTEM S.A. ("SPÓŁKA PRZEKSZTAŁCONA") POWSTAŁA W WYNIKU PODJĘCIA UCHWAŁY NR 2 NADZWYCZAJNEGO ZGROMADZENIA WSPÓLNIKÓW SPÓŁKI OPERATOR GAZOCIĄGÓW PRZESYŁOWYCH GAZ-SYSTEM SP. Z O.O. ("SPÓŁKA PRZEKSZTAŁCANA") O PRZEKSZTAŁCENIU SPÓŁKI PRZEKSZTAŁCANEJ W SPÓŁKĘ PRZEKSZTAŁCONĄ Z DNIA 18.09.2006R., PROTOKOŁOWANEJ PRZEZ ASESORA NOTARIALNEGO LUIZĘ ZIELIŃSKĄ Z KANCELARII NOTARIALNEJ W WARSZAWIE, NOTARIUSZA PAWŁA BŁASZCZAKA, REP. A NR 15543/2006 W OPARCIU O ART. 562 I ART. 563 K.S.H. ORAZ §38 UST. 1 PKT 10) UMOWY SPÓŁKI PRZEKSZTAŁCONEJ.
3. Numer i data decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o zgodzie na dokonanie koncentracji	-----

Podrubryka 1

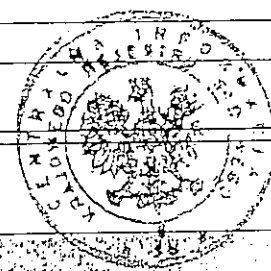
Podmioty, z których powstała spółka

1	1. Nazwa lub firma	OPERATOR GAZOCIĄGÓW PRZESYŁOWYCH GAZ-SYSTEM SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ
	2. Nazwa rejestru, w którym podmiot był zarejestrowany	KRAJOWY REJESTR SĄDOWY
	3. Numer w rejestrze	0000209635
	4. Nazwa sądu prowadzącego rejestr	*****
	5. Numer REGON	015716698

Rubryka 7: Dane jednego akcjonariusza

1	1. Nazwisko / Nazwa lub firma	SKARB PAŃSTWA
---	-------------------------------	---------------

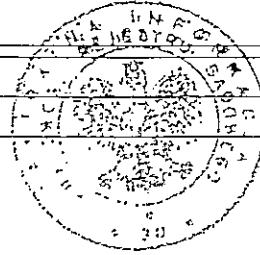
2. Imiona	*****
3. Numer PESEL/REGON	---
4. Numer KRS	-----
6. Czy wspólnik posiada całość akcji spółki?	TAK

Rubryka 8: Kapitał spółki		
1. Wysokość kapitału zakładowego	3 401 892 472,00 ZŁ	
2. Wysokość kapitału docelowego	-----	
3. Liczba akcji w chwili emisji	3401892472	
4. Wartość nominalna akcji	1,00 Zł	
5. Kwotowe określenie części kapitału wpłaconego	3 401 892 472,00 Zł	
6. Wartość nominalna warunkowego podwyższenia kapitału zakładowego	-----	
Podrubryka 1		
Informacja o wniesieniu aportu		
1. Określenie wartości akcji objętych za aport	1.	669 980 586,00 ZŁ
	2.	11 500 632,00 ZŁ
	3.	849 998 384,00 ZŁ
	4.	949 994 114,00 ZŁ
	5.	382 498 756,00 ZŁ

Rubryka 9: Emisja akcji		
1	1. Nazwa serii akcji	A
	2. Liczba akcji w danej serii	537920000
	3. Rodzaj uprzywilejowania i liczba akcji uprzywilejowanych lub informacja, że akcje nie są uprzywilejowane	AKCJE NIE SĄ UPZYWILEJOWANE
2	1. Nazwa serii akcji	B
	2. Liczba akcji w danej serii	669980586
	3. Rodzaj uprzywilejowania i liczba akcji uprzywilejowanych lub informacja, że akcje nie są uprzywilejowane	AKCJE NIE SĄ UPZYWILEJOWANE
3	1. Nazwa serii akcji	C
	2. Liczba akcji w danej serii	11500632
	3. Rodzaj uprzywilejowania i liczba akcji uprzywilejowanych lub informacja, że akcje nie są uprzywilejowane	AKCJE NIE SĄ UPZYWILEJOWANE
4	1. Nazwa serii akcji	D
	2. Liczba akcji w danej serii	849998384
	3. Rodzaj uprzywilejowania i liczba	AKCJE NIE SĄ UPZYWILEJOWANE

	akcji uprzywilejowanych lub Informacja, że akcje nie są uprzywilejowane	
5	1.Nazwa serii akcji	E
	2.Liczba akcji w danej serii	949994114
	3.Rodzaj uprzywilejowania i liczba akcji uprzywilejowanych lub Informacja, że akcje nie są uprzywilejowane	AKCJE NIE SĄ UPRIWILEJOWANE
6	1.Nazwa serii akcji	F
	2.Liczba akcji w danej serii	382498756
	3.Rodzaj uprzywilejowania i liczba akcji uprzywilejowanych lub Informacja, że akcje nie są uprzywilejowane	AKCJE NIE SĄ UPRIWILEJOWANE

Rubryka 10 - Wzmianka o podjęciu uchwały o emisjach obligacji zamiennych

Brak wpisów

Rubryka 11

1.Czy zarząd lub rada administrująca są
upoważnieni do emisji warrantów
subskrypcyjnych?

NIE

Dział 2

Rubryka 12 - Organ uprawniony do reprezentacji podmiotu

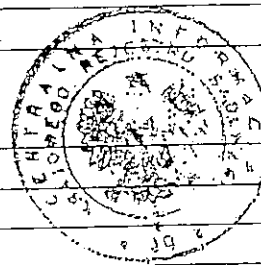
1.Nazwa organu uprawnionego do reprezentowania podmiotu	ZARZĄD SPÓŁKI
2.Sposób reprezentacji podmiotu	DO SKŁADANIA OŚWIADCZEŃ W IMIENIU SPÓŁKI WYMAGANE JEST WSPÓŁDZIAŁANIE DWÓCH CZŁONKÓW ZARZĄDU ALBO JEDNEGO CZŁONKA ZARZĄDU Z PROKURENTEM. JEŻELI ZARZĄD SPÓŁKI JEST JEDNOOSOBOWY, DO SKŁADANIA OŚWIADCZEŃ W IMIENIU SPÓŁKI UPRAWNIONY JEST JEDEN CZŁONEK ZARZĄDU.

Podrubryka 1

Dane osób wchodzących w skład organu:

1	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	KOWALSKI
	2.Imiona	WOJCIECH NORBERT
	3.Numer PESEL/REGON	
	4.Numer KRS	*****
	5.Funkcja w organie reprezentującym	CZŁONEK ZARZĄDU
	6.Czy osoba wchodząca w skład zarządu została zawieszona w czynnościach?	NIE
	7.Data do jakiej została zawieszona	*****
	1.Nazwisko / Nazwa lub firma	CHADAM

2	2. Imiona	JAN
	3. Numer PESEL/REGON	
	4. Numer KRS	****
	5. Funkcja w organie reprezentującym	PREZES ZARZĄDU
	6. Czy osoba wchodząca w skład zarządu została zawieszona w czynnościach	NIE
	7. Data od której została zawieszona	-----
	3	1. Nazwisko / Nazwa lub firma
2. Imiona		SŁAWOMIR
3. Numer PESEL/REGON		
4. Numer KRS		****
5. Funkcja w organie reprezentującym		CZŁONEK ZARZĄDU
6. Czy osoba wchodząca w skład zarządu została zawieszona w czynnościach		NIE
7. Data od której została zawieszona		-----

Rubryka 2: Organ nadzoru			
1	1. Nazwa organu		RADA NADZORCZA
	Podrubryka 1		
	Dane osob wchodzących w skład organu		
	1	1. Nazwisko	KACPRZYK WOJDYGA
		2. Imiona	MONIKA JUSTYNA
		3. Numer PESEL	
	2	1. Nazwisko	GODULA
		2. Imiona	AGNIESZKA
		3. Numer PESEL	
	3	1. Nazwisko	MOLAK
2. Imiona		JERZY	
3. Numer PESEL			
4	1. Nazwisko	MAREK	
	2. Imiona	ZBIGNIEW	
	3. Numer PESEL		
5	1. Nazwisko	WOLSKI	
	2. Imiona	WŁODZIMIERZ	
	3. Numer PESEL		
6	1. Nazwisko	WARDZIŃSKI	
	2. Imiona	RAFAL	
	3. Numer PESEL		
7	1. Nazwisko	MATUSZEWSKI	
	2. Imiona	JAN	
	3. Numer PESEL		

Rubryka 3 - Prokurenci		
1	1.Nazwisko	BRYSZEWski
	2.Imiona	ADAM RADOSŁAW
	3.Numer PESEL	
	4.Rodzaj prokury	PROKURA ŁĄCZNA - Z CZŁONKIEM ZARZĄDU
2	1.Nazwisko	JĘDRZYŃSKI
	2.Imiona	WOJCIECH
	3.Numer PESEL	
	4.Rodzaj prokury	PROKURA ŁĄCZNA - Z CZŁONKIEM ZARZĄDU
3	1.Nazwisko	DUBICKA KUPTTEL
	2.Imiona	MARTA KINGA
	3.Numer PESEL	
	4.Rodzaj prokury	PROKURA ŁĄCZNA - Z CZŁONKIEM ZARZĄDU
4	1.Nazwisko	WITTMANN
	2.Imiona	RAFAL KRZYSZTOF
	3.Numer PESEL	
	4.Rodzaj prokury	PROKURA ŁĄCZNA - Z CZŁONKIEM ZARZĄDU
5	1.Nazwisko	GRONOWSKI
	2.Imiona	MARCIN JAROSŁAW
	3.Numer PESEL	
	4.Rodzaj prokury	PROKURA ŁĄCZNA - Z CZŁONKIEM ZARZĄDU

Dział 3

Rubryka 1 - Przedmiot działalności		
1.Przedmiot działalności przedsiębiorcy	1	49, 50, A, TRANSPORT RUROCIAGAMI PALIW GAZOWYCH
	2	49, 50, B, TRANSPORT RUROCIAGOWY POZOSTAŁYCH TOWARÓW
	3	49, 41, Z, TRANSPORT DROGOWY TOWARÓW
	4	49, 20, Z, TRANSPORT KOLEJOWY TOWARÓW
	5	52, 10, A, MAGAZYNOWANIE I PRZECHOWYWANIE PALIW GAZOWYCH
	6	52, 10, B, MAGAZYNOWANIE I PRZECHOWYWANIE POZOSTAŁYCH TOWARÓW
	7	43, 22, Z, WYKONYWANIE INSTALACJI WODNO-KANALIZACYJNYCH, CIEPLNYCH, GAZOWYCH I KLIMATYZACYJNYCH
	8	43, 99, Z, POZOSTAŁE SPECJALISTYCZNE ROBOTY BUDOWLANE, GDZIE INDEJ NIESKLASYFIKOWANE
	9	33, 12, Z, NAPRAWA I KONSERWACJA MASZYN
	10	33, 20, Z, INSTALOWANIE MASZYN PRZEMYSŁOWYCH, SPRZĘTU I WYPOSAŻENIA
	11	62, 03, Z, DZIAŁALNOŚĆ ZWIĄZANA Z ZARZĄDZANIEM URZĄDZENIAMI INFORMATYCZNYMI
	12	63, 11, Z, PRZETWARZANIE DANYCH; ZARZĄDZANIE STRONAMI INTERNETOWYMI (HOSTING) I PODOBNA DZIAŁALNOŚĆ
	13	58, 11, Z, WYDAWANIE KSIĄŻEK
	14	58, 12, Z, WYDAWANIE WYKAZÓW ORAZ LIST (NP. ADRESOWYCH, TELEFONICZNYCH)
	15	58, 19, Z, POZOSTAŁA DZIAŁALNOŚĆ WYDAWNICZA

16	58, 29, Z, DZIAŁALNOŚĆ WYDAWNICZA W ZAKRESIE POZOSTAŁEGO OPROGRAMOWANIA
17	59, 20, Z, DZIAŁALNOŚĆ W ZAKRESIE NAGRAŃ DŹWIĘKOWYCH I MUZYCZNYCH
18	62, 01, Z, DZIAŁALNOŚĆ ZWIĄZANA Z OPROGRAMOWANIEM
19	63, 12, Z, DZIAŁALNOŚĆ PORTALI INTERNETOWYCH
20	62, 09, Z, POZOSTAŁA DZIAŁALNOŚĆ USŁUGOWA W ZAKRESIE TECHNOLOGII INFORMATYCZNYCH I KOMPUTEROWYCH
21	61, ,, TELEKOMUNIKACJA
22	41, ,, ROBOTY BUDOWLANE ZWIĄZANE ZE WZNOSENIEM BUDYNKÓW
23	42, ,, ROBOTY ZWIĄZANE Z BUDOWĄ OBIEKTÓW INŻYNIERII LĄDOWEJ I WODNEJ
24	68, 10, Z, KUPNO I SPRZEDAŻ NIERUCHOMOŚCI NA WŁASNY RACHUNEK
25	68, 20, Z, WYNAJEM I ZARZĄDZANIE NIERUCHOMOŚCIAMI WŁASNYMI LUB DZIERŻAWIONYMI
26	68, 32, Z, ZARZĄDZANIE NIERUCHOMOŚCIAMI WYKONYWANE NA ZLECENIE
27	81, 10, Z, DZIAŁALNOŚĆ POMOCNICZA ZWIĄZANA Z UTRZYMANIEM PORZĄDKU W BUDYNKACH
28	71, 11, Z, DZIAŁALNOŚĆ W ZAKRESIE ARCHITEKTURY
29	71, 12, Z, DZIAŁALNOŚĆ W ZAKRESIE INŻYNIERII I ZWIĄZANE Z NIĄ DORADZTWO TECHNICZNE
30	71, 20, B, POZOSTAŁE BADANIA I ANALIZY TECHNICZNE
31	74, 90, Z, POZOSTAŁA DZIAŁALNOŚĆ PROFESJONALNA, NAUKOWA I TECHNICZNA, GDZIE INDEKSUJĄCIEJ NIESKLASYFIKOWANA
32	85, 5, ,, POZASZKOLNE FORMY EDUKACJI
33	35, 21, Z, WYTWARZANIE PALIW GAZOWYCH
34	35, 22, Z, DYSTRYBUCJA PALIW GAZOWYCH W SYSTEMIE SIECIOWYM
35	35, 23, Z, HANDEL PALIWAMI GAZOWYMI W SYSTEMIE SIECIOWYM
36	47, 78, Z, SPRZEDAŻ DETALICZNA POZOSTAŁYCH NOWYCH WYROBÓW PROWADZONA W WYSPECJALIZOWANYCH SKLEPACH

Rubryka 2 - Wzmianki o złożonych dokumentach			
Rodzaj dokumentu	Nr kolejny w polu	Data złożenia	Za okres od do
1. Wzmianka o złożeniu rocznego sprawozdania finansowego	1	06.11.2007	29.09.2006 - 30.04.2007
	2	30.10.2008	01.05.2007 - 30.04.2008
	3	23.10.2009	01.05.2008-30.04.2009
2. Wzmianka o złożeniu opinii biegłego rewidenta	1	*****	29.09.2006 - 30.04.2007
	2	*****	01.05.2007 - 30.04.2008
	3	*****	01.05.2008-30.04.2009
3. Wzmianka o złożeniu uchwały lub postanowienia o zatwierdzeniu sprawozdania finansowego	1	*****	29.09.2006 - 30.04.2007
	2	*****	01.05.2007 - 30.04.2008
	3	*****	01.05.2008-30.04.2009
4. Wzmianka o złożeniu sprawozdania z działalności podmiotu	1	*****	29.09.2006 - 30.04.2007
	2	*****	01.05.2007 - 30.04.2008
	3	*****	01.05.2008-30.04.2009

Rubryka 3 - Sprawozdania grupy kapitałowej

Brak wpisów

Rubryka 4 - Przedmiot działalności statutowej organizacji pozarządowej

Brak wpisów

Dział 4

Rubryka 1 - Zaległości

Brak wpisów

Rubryka 2 - Wierzytelności

Brak wpisów

Rubryka 3 - Informacje o zabezpieczeniu majątku dłużnika w postępowaniu upadłościowym poprzez zawieszenie prowadzonych przeciwko niemu egzekucji, o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości z uwagi na fakt, że majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania

Brak wpisów

Rubryka 4 - Umorzenie prowadzonej przeciwko podmiotowi egzekucji z uwagi na fakt, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych

Brak wpisów

Dział 5

Rubryka 1 - Kurator

Brak wpisów

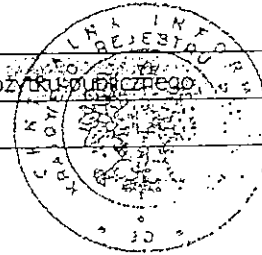
Dział 6

Rubryka 1 - Likwidacja

Brak wpisów

Rubryka 2 - Informacje o rozwiązaniu lub unieważnieniu spółki

Brak wpisów

Rubryka 3 - Zarząd komisaryczny

Brak wpisów

Rubryka 4 - Informacja o połączeniu, podziale lub przekształceniu

Brak wpisów

Rubryka 5 - Informacja o postępowaniu upadłościowym

Brak wpisów

Rubryka 6 - Informacja o postępowaniu układowym

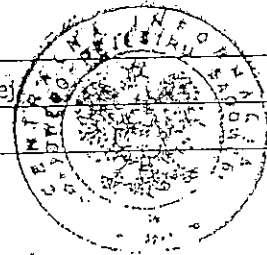
Brak wpisów

Rubryka 7 - Informacja o postępowaniu naprawczym

Brak wpisów

Rubryka 8 - Informacja o zawieszeniu działalności gospodarczej

Brak wpisów

Warszawa, 24.02.2010 godz: 12:28:09

pieczęć
z godłem

Podpis

JĘDRZEJEWSKA MARIA